

Talantīgais Kuldīgas
riteņbraucējs
GUSTS LAPIŅŠ
turpmāk
Nīderlandē startēs
UCI kategorijas
sacensībās.

➔ 12. lpp.

Ziemas priekiem uz ceļa nav vietas

„Bīstamākais ir ātrums. Cilvēki to neizvēlas ziemai atbilstošu un neaprēķina spējas,” skaidro Modra autoskolas instruktors Modris Vite.

Modris Vite autovadītāja tiesības ieguvis vairāk nekā pirms 30 gadiem un 15 gadus strādā par instruktoru. Viņam ir daudz vērtīgu padomu, kā braukt droši.

Ja protektors ir seklāks par 4 mm, ziemai riepas vairs neder, Modris skaidro. „Šai mašīnai riepas ir jaunas, indikatoru redzami. Tās nedrīkst būt nodilušas līdz indikatoriem – tad jāmaina.” Labāk to darīt servisā, jo tur riteņus balansē.

Instruktors ziemā iesaka:

- netrakot, strauji neuzņemt ātrumu un strauji nebremzēt, daudz negrozīt stūri, iztikt bez asām darbībām;
- riepas mainīt laikus: ja protektoram vairs nav 4 mm, ziemai tās neder;
- jāuzmanās no *melnā ledus*;
- auto var slidēt uz bruģa un jebkurā krustojumā;
- jāaprēķinās arī ar to, ko dara citi;
- tumsā jāuzmanās no gājējiem un meža zvēriem;
- apsnigušu mašīnu kārtīgi notīrīt, arī jumtu;
- auto logus kārtīgi atkausēt, nebraukt ar aizsalušiem;
- pie stūres neizmantojot telefonu;
- speciāli neslidināties – agresīva braukšana ir arī sodāma.

Lūgts pēc padoma par drošību uz ceļa, pieredzējušais braucējs saka: autovadītājiem vajadzētu pārslēgties no vasaras domāšanas uz ziemas. Tas nozīmē braukt bez trakošanas, bez straujas ātruma uzņemšanas, bremzēšanas, stūres grozīšanas, bez asām darbībām. Šīs lietas māca autoskolā. Bet tieši par šoferiem ar pieredzi Modris secina: „Tādi, kuriem tiesības ir ilgāku laiku, jūtas pārgalvīgi un pašpārliecināti. Nepadomā, ka jāaprēķinās arī ar to, ko dara citi, piemēram, vai ievēro distanci.”

Instruktors iesaka riepas mainīt laikus: „Tas jā dara oktobrī vai novembra sākumā atkarībā no laika apstākļiem. Būvēt, kad gaisa temperatūra krītas zem +5 grādiem, jā sāk domāt par riepu maiņu.” Kad ir zem nulles, jāuzmanās no *melnā ledus*. Var izskatīties, ka ceļš ir tīrs, bet bremzējot var manīt, ka neiznāk vairs tik labi. Lai auto neslidētu, uz ielām kaisa sāli, bet tā drošāk darbojas pirmās stundas, pēc tam vairs ne tik labi. „Ziema ir ziema, un slidens ceļš

ir slidens. Bruģis ir slidena lieta: ja steidzas un brauc ātri, tur bieži slīd.”

Modris dalās pieredzē, norādot riskantu vietu pāri Kuldīgas senajam kļieģeļu tiltam virzienā uz centru. Ļoti slidens ir posms ar slīpumu Kaļķu ielā – tur mašīnas var izslīdēt aplī. Tāpat jāuzmanās, nogriežoties no Ventpils ielas uz 1905. gada ielu. Tur ir sagāzuma profils, un, ja ātrums par lielu, auto saslīd. Faktiski slīdēt var jebkurā krustojumā, tādēļ pirms tā ātrums jāsamazina.

Ziemā arvien lielāku dienas daļu aizpilda tumsa. „Gājēji reizēm metas pāri ceļam, nerēķinoties, ka mašīna var nespēt uzreiz apstāties tā, kā cilvēks iedomājies,” aizrāda instruktors. Tumsā jāuzmanās no zvēriem. Ziemā tie var no meža iziet, lai laizītu uz ceļa izkaisīto sāli. Jāatceras, ka arī pa pilsētu staigā tie paši zvēri, piemēram, lapsas un buki.

Tumsā svarīgi lietot atstarotājus: „Arī riteņbraucējiem, kuri brauc bez lukturiem un atstarotājiem, jāsaprot, ka

autovadītāji viņus ierauga ļoti vēlu. Tiem, kuri nēsā tumšas drēbes, atstarotājus vajag noteikti. Pērkot apģērbu, labāk iegādāties ar jau iestrādātajiem.”

Vēl svarīgi apsnigušās mašīnas kārtīgi notīrīt, arī jumtu, lai aizmugurē braucošajiem sniegš nekrīt virsū. Auto logi kārtīgi jāatkausē, un ir visādi līdzekļi, kurus uz stikla uzsmidzināt, – tad ledus nokūst ātrāk. „Nevajadzētu braukt ar aizsalušiem logiem! Citi izkasa mazu lūciņu un brauc, neko ap sevi neredzot, apdraudot sevi un citus,” aizrāda instruktors. Modris ievērojis, ka pretimbraucošo mašīnu vadītāji pie stūres bieži izmanto telefonu un nepievērš uzmanību satiksmei, apdraudot citus. Tāpat uz ceļa nevajadzētu ar mašīnu speciāli slidināties – tā ir agresīva braukšana, un par to ir diezgan liels sods. Ja tomēr ir vēlme, vajadzētu to darīt speciālās trasēs. Tur var patrenēties, kā ziemā mašīnu savaldīt, lai zinātu, kā tā *uzvedas*.

Lauras Vilertes teksts un foto

Ar jauniešiem par patriotismu runā Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes komandieris Andris Rieksts, kapelāns Mārtiņš Burke-Burkevics un kaprālis Roberts Liepa.

➔ 7. lpp.

Svētdien – 2. Advente. Pārdomās dalās Rendas Zāgkalnu saimnieks Ernests Bušers.

➔ 4. lpp.

Kā strādā Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļa.

➔ 10. lpp.

Otrdien, 6. decembrī:

- Tiekas mūspuses ukraiņi.
- Skolu dzīves notikumi.
- Pie uzņēmējiem un amatniekiem.
- Pensionētā skolotāja Violeta Mileiko.
- Veselīgs dzīvesveids: kā to sākt.
- Kāpēc pārtrauc lietot zāles.

REDZĒJUMS

Kā skābekļa maska

Līga
Gabrāne

Pandēmija, pēc tam karš Ukrainā, energoresursu krīze, inflācija... Ejot cauri šiem pārbaudījumiem, arvien biežāk nākas konstatēt, ka uzņēmumos un iestādēs cilvēku darbs ir ļoti optimizēts. Bijis viens atļaišanas vilnis, pēc tam varbūt vēl viens, un atlikušie bieži saka apmēram tā: „To, ko es daru tagad, agrāk darīja vismaz trīs cilvēki.” Iespējams, šajā procesā ir atbiris kaut kas lieks un samazināšana nesusi kādu labumu, taču zinu, ka nereti ieguvums ir tikai tāpēc, ka cilvēki nekurn un pašreizējā darā, ko vien spēj, arī upurējot brīvo laiku un atpūtu.

„Tevī pašā jābūt spēkam, lai būtu, ar ko dalīties.”

Neilgi jau tā var, bet sen esam ieskrējuši garajā distancē, un, kad īsti tā beigsies, nav zināms. Mūsu laikmetam izdegšana bija raksturīga jau pirms šīm satricinošajām krīzēm, bet tagad tā intensificējas.

Var jau sevi izžmiegāt kā citronu, taču to nevar darīt bezgalīgi. Vēlme pagūt un izdarīt vēl vairāk, ignorēt pamatvajadzības pēc atpūtas, miega, svaiga gaisa un kustībām – tas ir ceļš

uz nekuriem. Proti, ja pats laikus nepratīsi apstāties, tad kādā brīdī dzīve apstādinās un visbiežāk tādā veidā, kādu tu pats nepavisam negribētu.

Cik izdegšanā pie vainas apstākļi, prasības, termiņi, cik tas, ka paši sevi dzenam? Katrā ziņā no malas diez vai kāds zinās pateikt, kad vajag pausti. Kaut vai desmit minūtes atrauties no darba, iziet laukā, paskatīties uz debesīm.

Cik daudz savā vezumā var kraut? Izlikties, ka spēj pavilkt vairāk, nekā patiesībā vari, nav jēgas. Agrāk vai vēlāk tāpat būs skaidrs, kā tad īsti ir. Taču vienmēr ir arī kāda daļa, ko varam attīstīt. Varam trenēt spēju strādāt konstruktīvāk, koncentrētāk, efektīvāk. Droši vien esat dzirdējuši teicienu: „Jo vairāk dara, jo vairāk var izdarīt.” Taču vienlaikus noteikti jātrenē arī spēja jēgpilni atpūsties. Tā, lai atpūta patiešām atjauno spēkus, un tas nav iespējams bez pamatu pamata – fiziskām kustībām, svaiga gaisa, dabas tuvuma un sirsnīgām sarunām ar draugiem un tuviniekiem.

Man pašai ikdienas skrējienā palīdz psihologu atgādinājumi, kurus atrodu tai skaitā sociālajos medijos. Bieži vien jau zinām, kā darīt būtu labāk, tikai mums ir tendence aizmirst. Kaut vai to pašu pamatprincipu, ka līdzīgi kā lidmašīnā skābekļa maska vispirms jāuzliek pašam un tikai tad vari palīdzēt citiem, arī dzīvē nevar gādāt par citiem, ja neesi parūpējies par sevi. Tevī pašā jābūt spēkam, lai būtu, ar ko dalīties. Un spēku gūstam tad, ja gādājam par to, lai mūsu enerģijas baterijas būtu uzpildītas: gan fiziski, gan garīgi.

MANUPRĀT

Taupīt vai dzīvot nost?

Tādas ķecerīgas domas nāk galvā, pieļauju, ne man vien. Kūst uzkrājumi pensijas 2. līmenī, nauda kļūst arvien mazvērtīgāka, un to krāt var vienīgi tad, ja droši zina, kur pareizi ieguldīt: kādās akcijās, nekustamajā īpašumā vai tamlīdzīgi. Protams, ja ir, ko ieguldīt. No otras puses, pārtikas iepirkumu čekā aptuveni par vieniem un tiem pašiem produktiem summa gada laikā ir vismaz trīskāršojusies. Un elektrības rēķins? Kā jums ar to? Vai sekojat līdzīdi dinamiskajam tarifam un vismaz veļasmašīnu darbināt pēc tā? Un ko ar saules

paneļiem? Vai tie, kas jau uzlikuši vai ir procesā, būs vinnētāji vai diemžēl ne? Tarifs aug ne tikai elektrībai! Arī siltumam, arī ūdenim (kā lasāms blakus lappusē), arī pasta pakalpojumiem utt., u.t.jpr. Un skaidrs, ka viens pieaugums parauj līdzīdi citu sadārdzinājumu. Mainīt paradumus ir viens variants, ko gudri prāti dažādās iestādēs iesaka. Kaut paradoksāli – iesaka gan, bet vienlaikus savu pakalpojumu cenu paaugstina. Un ko darīt, ja jau līdz šim ir dzīvots taupīgi? Kādi ir jūsu varianti?

Daiga Bitinieca

TRĪS PAR VIENU

Kurzemnieks vaicā 14. Saeimas deputātiem, kas ievēlēti no Kurzemes: kāpēc jaunā valdība top tik ilgi un vai līdz Ziemassvētkiem tā mums būs.

PROCESS IR PIETIEKAMI RAITI

1. Inga Bērziņa, Saeimas deputāte, Jaunās Vienotības frakcija:

– Valdības veidošana ir process. Domāju, ka nav pareizi, ja tas notiek strauji un nepārdomāti. Šī Saeima nav tā, kas valdību veido visilgāk. Ja nemaldos, iepriekšējā valdība tika apstiprināta tikai februārī. Ir svarīgi izziņāt un iepazīt sadarbības partnerus, vienoties par valdības deklarāciju un rīcības plānu, lai pēc tam strādāt būtu vieglāk un produktīvāk. Manuprāt, process rit pietiekami raiti. Ļoti aktīvi tiek strādāts pie valdības deklarācijas. Plānots, ka decembra vidū valdība varētu tikt apstiprināta.

Lai novērstu lielākās domstarpības, tika parakstīts saprašanās memorands. Tas, par ko

ŠOGAD VALDĪBA BŪS

2. Ilze Indriksone, Saeimas deputāte, Nacionālās apvienības frakcija:

– Valdība top ilgi, jo katra puse izmantojusi savu brīdi... Vajadzēja vairāk laika, jo Kariņa kungs un Jaunā Vienotība ļoti vēlējas koalīcijā vairākus partnerus, un tā bija viņu izvēle, kā viņi šo ceļu gāja. Tas prasīja laiku, lai pārliecinātos, ka arī šaurākajā trīs partneru koalīcijā var izveidot stabilu valdību ar kopīgiem mērķiem un uzdevumiem. Un mēs redzam, ka arī Apvienotajam sarakstam ir vēlme valdības darba veidu mainīt un vienoties par tādiem nosacījumiem, kādi iepriekš nav bijuši ierasti. Arī tas prasījis laiku diskusijām. Strādājot pie valdības deklarācijas, domāju, ir īstais brīdis, kad plānus var saskaņot. Ceru, ka diskusija turpināsies tikpat intensīvi kā pēdējā nedēļā un mēs nonāksim pie tāda rezultāta, kas Latvijai būs labākais iespējamais. Esmu optimiste un domāju, ka šogad valdība taps.

KARIŅAM NEORDINĀRA PIEEJA

3. Māris Kučinskis, Saeimas deputāts, Apvienotā saraksta frakcija:

– Ir divi iemesli, kāpēc valdība top tik ilgi. Pirmais: potenciālajam valdības vadītājam ir neordināra pieeja. Parasti premjera kandidāts nāk ar savu redzējumu, un, cik esmu bijis politikā, zinu, ka pats vienmēr uzraksta deklarācijas uzmetumu, kurā ir galvenie virzieni, ko viņš grib īstenot, un tad aicina pārējos to apspriest. Process parasti sākas no augšas. Kariņš iet citu ceļu: no sākuma bija neilgas sarunas, tad ilgs memorands, kurā kaut kas tika ietverts, kaut kas ne. Tagad ir 14 darba grupas, un es nezinu, kā to visu savilks kopā un tiks pie gala dokumenta – deklarācijas.

FOTOKOMENTĀRS

Kuldīgas Ziemassvētku eglī no sava īpašuma Rumbas pagastā šogad dāvinājis Ernests Modris Bumbieris. 28. novembra rītā tā ceļoja uz Rātslaukumu, lai jau rīt, 3. decembrī, 17.00 krāšņi iemirdzētos.

Pētera Šneidera
arhīva foto

partijām bija atšķirīgi viedokļi, izdiskutētus jau šajā dokumentā. Piemēram, bija viedokļi atšķirība par valsts kapitālsabiedrībām – par to, kā jāveido to pārvaldība, vai tās būtu kotējamas biržā un cik lielā apmērā. Diskusijas bija par ostu pārvaldības likumu, Civiltās savienības likumu. Memorands nepieciešams tāpēc, lai par galvenajiem jautājumiem mēs vienotos, un darbs pie valdības deklarācijas jau rit produktīvi.

Par jaunu ministriju, kas atbildētu par klimatu un enerģētiku, mans viedoklis ir tāds, ka tā ir ļoti nepieciešama, jo abām sfērām nav pievērsta pietiekama uzmanība. Saliekot tās kopā, varēs sekmīgāk virzīties uz priekšu.

Būtiska ir diskusija par nodokļu izmaiņām. Esam vienojušies, un domāju, ka tā tas paliks arī valdības deklarācijā, ka nodokļi nav maināmi vienlaikus ar nākamā gada budžeta veidošanu. Līdzko budžets būs apstiprināts, jāsāk strādāt pie nodokļu politikas pilnveides.

Par iespējamo ministriju, kas atbildētu par klimatu un enerģētiku, es domāju, ka pirmajam vārdam noteikti jābūt *klimats* un tad seko *enerģētika*. Pēdējā gada laikā, manuprāt, enerģētikā izdarīts ļoti daudz. Ir svarīgi atrast vislabāko veidu, kā sasniegt enerģētisko drošību un pašpietiekamību un vienlaikus virzīties atjaunojamās enerģijas virzienā. Pašlaik šī ministrija ir ļoti svarīga, bet varbūt pēc četriem gadiem nākamajā valdībā jau būs citi izaicinājumi. Klimats paliks prioritāte, bet enerģētikā četros gados varam izdarīt daudz, ja turpināsim tādā tempā kā pēdējā gadā.

Otrs iemesls ir arī tas strīds, kurā mēs mazliet esam iniciatori, jo, četrus gadus vērojot nepārtrauktos kašķus un to, ka katra ministrija strādā par sevi, savā lauciņā, vēlējamies, lai tiktu apspriesti kopīgi uzdevumi un rīcība. Beigās jau piekāpāmies.

Vairāk vai mazāk viedokļu atšķirības ir nogludinātas. Valdības veidošana lēnām iet uz beigu pusi. Pieļauju, ka nākamajā nedēļā varētu būt zināma decembra vidū. Par ieceri veidot ministriju, kas atbildētu par klimatu un enerģētiku, esam skeptiski, taču nevar noliegt, ka enerģētika šobrīd ir ļoti svarīga.

Līga Gabrāne

RUNĀ SPECIĀLISTS

Kāpēc un kā tarifs mainīts?

Andris Kļaviņš, SIA Kuldīgas ūdens valdes priekšsēdis

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija ir izvērtējusi un apstiprinājusi jaunu tarifu Kuldīgas novadā tur, kur pakalpojumus sniedz *Kuldīgas ūdens*. Tas stāsies spēkā no 1. janvāra un nākamajā gadā būs mainīgs. Bijām spiesti ieviest izmaiņas, jo elektroenerģijas cenas kāpums ievērojami ietekmē ūdenssaimniecības pakalpojumu izmaksas. Līdz ar to jaunajā tarifā mainītas tikai elektrības izmaksas, pārējām pozīcijām paliekot nemainīgām. Varu salīdzināt ar šaha spēles raibo galdu, kad nav precīzi zināms, uz kura lauciņa nokļūsi: uz melnā vai baltā.

Mūsu uzņēmums vienmēr bijis demokrātisks – tarifs paaugstināts ne tik bieži kā citiem pakalpojumu sniedzējiem

un tikai par dažiem centiem. Savukārt elektrības cenas kāpums ir straujš vienā mirklī. Valsts ir mēģinājusi uzņēmējus atbalstīt, bet straujais lēciens noēdis gan atbalstu, gan mūsu pašu uzkrājumus, tikpat kā neko nelīdzēja tarifa paaugstinājums no jūlija, un būtībā jau kopš vasaras strādājam pa nullēm.

Oktobrī projektu iesniedzām regulatoram, kas novembrī to izskatīja un atzina par pamatotu: aprēķini ir tādi, lai segtu *Kuldīgas ūdens* pakalpojumu izmaksas. Regulators arī norādījis, ka ūdenssaimniecībā energoresursu izmaksām ir būtisks īpatsvars – tās veido vidēji 29% no ekspluatācijas izdevumiem. Elektrības rēķini, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, komersantiem auguši vairākkārtīgi, līdz ar to, lai pakalpojumi būtu pieejami, daudziem nākas savas izmaksas pārskatīt un sabalansēt.

Jaunais tarifs būs Kuldīgā, daļā Alsungas pagasta, Ēdolē, Gudeniekos, Īvandē, Kabilē, Kurmālē, Laidos, Padurē, Pelčos, Rendā, Rumbā, Snēpelē, Turlavā un Vārmē. Elektrības cena aprēķinā iekļauta atbilstoši izmaksu prognozēm, ņemot vērā grozījumus Energoresursu cenu ārkārtēja pieauguma samazinājuma pasākumu likumā, kas stājās spēkā septembrī.

Atbilstoši valsts atbalstam aprēķināti divi tarifu periodi. No 1. janvāra līdz 30. aprīlim (kad ir elektroenerģijas sistēmas pakalpojumu maksas samazinājums) ūdensapgādei maksa būs 1,15 eiro/m³ (bez PVN), bet kanalizācijai – 1,71 eiro/m³. Saskaņā ar grozījumiem šim periodam no tarifa izslēgta obligātā iepirkuma un jaudas komponente un sistēmas pakalpojumu maksa, kā arī ņemts vērā valsts atbalsts elektrības iegādei, kas izmaksu pieaugumu kompensēs par 50% virs elektrības cenas (0,160 eiro/kWh līdz 31. martam).

Tādējādi, salīdzinot ar tarifu kopš jūlija, maksa par ūdensapgādi būs tikai par vienu centu lielāka, bet par kanalizāciju – sešus centus. Beidzoties valsts atbalstam, no 1. maija maksa par ūdeni būs 1,24 eiro/m³ (salīdzinot ar pašreizējo, pieaugs par desmit centiem), bet par kanalizāciju – 1,86 eiro/m³ (par 21 centu).

Šajā tarifa periodā un arī turpmāk nebūs iekļauta obligātā iepirkuma un jaudas komponente. Jāpiebilst, ka jaunie Ministru kabineta noteikumi ļauj pašiem mainīt tarifa sadaļu attiecībā uz elektrību. Kad valsts atbalsts ir, varam samazināt; kad nav – palielināt.

LASĪTĀJS VAICĀ

Meklē citu dakteri

Uzzinot par ģimenes ārsta **Ēvalda Upenieka aiziešanu mūžībā, vairāki Ēdoles pagasta iedzīvotāji uztraukušies – kas būs viņa vietā. Un vai paliks pašreizējā feldšere? Īpaši vecākiem ļaudīm, kuri nevar aizbraukt uz pilsētu, tas ir ļoti svarīgi.**

Kurzemnieks lūdza Nacionālā veselības dienesta Kurzemes nodaļas vadītāju Anitu Zolmani situāciju skaidrot: „Esam sākuši sarunas ar iespējamajiem prakses pārņēmējiem, bet ar Ēdoli ir tā: lai cits ārsts varētu šo pagastu reģistrēt kā papildu prakses vietu, tai jābūt pieejamai visiem, bet neviens no uzrunātajiem ģimenes ārstiem nav gatavs telpas pārbūvēt tā, lai pielāgotu cilvēkiem ar

invaliditāti, jo izmaksas ir ļoti lielas. Runājām ar pašvaldību – tā varētu organizēt transportu, lai pacientus nogādātu pie ārsta, bet viss vēl ir procesā. Tas, vai iepriekšējā feldšerīte paliks, būs atkarīgs no tā ārsta, kurš pacientus pārņems. Ja pārņēmējam jau ir divas māsas vai ārsta palīgi, tad visdrīzāk ne, jo valsts maksā maksimāli par diviem palīgiem.”

No 1. decembra Ē. Upenieka pacienti tiek pārreģistrēti pie citiem ģimenes ārstiem. Tie, kuru deklarētā dzīvesvieta ir Ēdole, tiks reģistrēti pie ārstes Sarmītes Opmanes, bet tie, kuri deklarēti Kuldīgā vai Kurmāles pagastā, – pie Zandas Zaueres.

„Vides pieejamība nav nodrošināta Ēdolē un arī Kurmālē,

tāpēc tur ārsti nepieņems, līdz pašvaldība radīs risinājumu,” skaidro A. Zolmane. „Ja pacientu neapmierina kāds no tiem ārstiem, kuri piekrita Upenieka pacientus pārņemt, tad, lai nepaliktu bez ārsta un iespējas saņemt medikamentus, katram ir tiesības izvēlēties citu, pašam vienojoties un pārreģistrējoties.” Ar jaunajiem ģimenes ārstiem var sazināties pa tālr. 26487442 (S. Opmanes prakse) un 26241991 (Z. Zaueres prakse).

Plašāka informācija par ārstiem Kuldīgas novadā atrodama Nacionālā veselības dienesta mājaslapā: www.vmnvd.gov.lv/lv/ģimenes-arsti-atbilstosi-teritorijam.

Inta Jansone

LASĪTĀJS NEAPMIERINĀTS

Kāpēc pastā nebija naudas?

Kāda kuldīdzniece *Kurzemniekam* pastāstīja, ka pensijas dienā, 17. novembrī, devusies uz pasta nodaļu, lai pensiju izņemtu, taču visa skaidrā nauda todien jau bijusi izņemta.

Pensionāre stāsta, ka tāda situācija nesen bijusi arī viņas

paziņai. Vecam cilvēkam otreiz jāiet tas gabals, viņa piebilst un jautā, kā šāda situācija iespējama.

Atbild *Latvijas Pasta* ārējo komunikāciju vadības daļas vadītāja Gundega Vārpa: „Nodaļās ik dienu ir noteikts skaidrās naudas limits, kas balstās naudas aprites

datos. 17. novembrī Kuldīgas nodaļā neparedzamu iemeslu dēļ bija skaidrās naudas iztrūkums, kas nav ikdienišķa parādība un ko nevarēja paredzēt. Klientiem par šo situāciju atvainojamies.”

Amanda Gustovska

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Adventes un Ziemassvētku laikā notiek dažādas labdarības akcijas.

Vai jūs mēdzat ziedot un kam?

Zane Grandberga, dekrēta atvaļinājumā:

– Šad tad iemetu kādu monētu labdarības kastītēs veikalos. Prioritāri ziedoju bērniem. Ja jāizvēlas, mēs visi ziedotu bērniem. Esmu redzējusi, ka jaunieši bieži noziedo kaķiem, suņiem, arī mana meita. Agrāk arī pati ziedoju barību pie mums pieklīdušajiem sētas kaķiem. Sētā novietota pašvaldības gādātā kaķu māja. Šad tad aizejam tur nolikt barību. Ziemassvētku laikā ikkatram vajadzētu vairāk otram palīdzēt – kā sabiedrība neesam pietiekami atsaucīga.

Zigrīda Sabule, pensionāre:

– Jā, zvanot pa ziedojamu tālruni. Ne tikai Ziemassvētkos, bet arī tad, kad ziedojums kādam nepieciešams – ugunsnelaimē nonākušajiem vai slimiem bērniem. Ziedoju arī ukraiņiem kara sākumā, tagad gan vairs ne. Pirms pāris dienām atbalstīju mazu puiku pārtikas veikalā – pirka jogurtu, taču naidiņas nepietika, es trūkstošo iedevu. Labdarības kastītēs veikalos naudu vēl neesmu metusi. Dzīvniekiem arī neziedoju. Mājās ziemā baroju putnus. Baloži ir ļoti pateicīgi. Man šķiet, ka sabiedrība atbalsta, ja lūdz. Par vajadzībām es uzzinu televīzijā, bet sociālajos tīklos gan tā mazāk.

Edvīns Zigners, pensionārs:

– Gada laikā sakrāju pilnu burku ar melnām kapeikām un tad nesu bērt *Rimi* labdarības kastītē slimiem bērniem. Arī šogad jau sakrāta. Skaitījis neesmu, bet domāju, ka tur ir daudz. Citur kastītes var atvērt un monētas iebert, taču tur, kur to nevar, sanāk diezgan liels darbs – tad to uzticu mazbērniem. Agrāk esmu zvanījis uz labdarības tālruni, arī bērniem ziedojis, savā laikā daudz ziedoju onkoloģijas pacientiem. Esmu suņumīlis – palaiķam kādu segu atdošu dzīvnieku patversmei. Ukraiņiem gan neesmu ziedojis – par viņiem kā cilvēkiem man ir sliktas bērniņas atmiņas. Vispār sabiedrība ir ļoti atsaucīga – ziedojam daudz.

Ineta Medne, grāmatvede no Saldus:

– Parasti šo to neziedoju dzīvniekiem. Esmu pat reģistrējusies kādā dzīvnieku palīdzības lapā. Saldus pusē kaķiem, suņiem palīdz daudz. Nesen izveidota dzīvnieku aizsardzības biedrība *Nika*, kur strādā vairākas jaunas meitenes. Uz Ziemassvētkiem ziedoju bērniem, zvanot pa *Enģeļu pasta* tālruni. Labdarības koncertus nereti apmeklēju, bet pēdējos gadus reti būts. Ukraiņiem esmu ziedojuši drēbes. Saldenieki pret ukraiņu bēgļiem ir ļoti pretimnākoši. Pašvaldība iekārtojusi divas mītnes, vietējie ziedo daudz. Tuvojoties Ziemassvētkiem, tiek veidotas paciņas bērniem, pensionāriem, iespējams, šogad būs arī mūsu ukraiņiem.

Kate Māliņa, studente no Padures:

– Ziedoju un arī pati vācu ziedojumus. Rīgā vadu keramikas pulciņu cilvēkiem ar īpašām vajadzībām un šogad vācu naudu, lai iepirktu materiālus. Viņiem tā ir vienīgā nodarbe, kas sniedz prieku, bet pašvaldības finansējums pavisam neliels. Varu teikt, ka atsaucība tiešām ir liela. Naudu esmu ziedojuši dzīvnieku patversmēm un kara sākumā arī ukraiņiem. Ziemassvētku laikā *Enģeļu pasta* akcijā taisu paciņas pensionāriem. Esmu izveidojusi vairākas, sūtot uz Kuldīgas novada pensionātiem. *Enģeļu pasta* mājaslapā ir pansionāti un cilvēku saraksts, kurā pateikts, kas konkrētam pensionāram patīk, ar ko viņš aizraujas un ko Ziemassvētkos vēlētos. Arī šogad domāju uztaisīt kādu paciņu.

Dāvis Ozoliņš, students no Tukuma:

– Neesmu ziedojis, bet mana ģimene sākumā ukraiņiem pārskaitīja naudu. Pats par labdarību neesmu aizdomājies. Ikdienā bieži nesaskaros ar informāciju par nelaimē nonākušajiem. Instagramā sekoju profiliem, kas publicē ziņas par autoavārijām, viena no tām ir *Sadursme*. Citreiz neziedoju drēbes maznodrošinātām ģimenēm. Pārtikas veikalos Tukumā, Rīgā bieži izvietotas kastes, kur drēbes var nodot. Domāju, ka sabiedrība ir ļoti atsaucīga, tagad sevišķi pret ukraiņiem. Domāju, ka pēc šīs intervijas Ziemassvētkos kādam noziedošu.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

SVĒTDIEN – OTRĀ ADVENTE

Ar uzticību Dieva apsolījumam

Svētdien Adventes vainagā iedegsim otro sveci, un turpināsim brīnumu gaidīšanas laiku.

Kristīgā baznīca vainaga gredzena formu skaidro kā simbolu vienotībai un uzticībai Dievam un viņa apsolījumiem. 2. Advente atgādina par pravieša solījumiem Vecajā derībā un pasaules pestītāja atnākšanu. Daudziem šis ir laiks, kad sirdī ienāk miers un līdzsvara meklējumi, laiks, ko vairāk pavadām mājās ar tuvākajiem.

Rendenieku Aijas un Ernesta Bušeru ģimenei Adventes pirmā svētdiena sakrīt ar mazmeitiņas dzimšanas dienu, kad *Zāgkalnos* atkal sapulcējās visi: pie vecākiem un mazā brāļa Jēkaba atbrauca vecākais dēls Jānis un meita Anna, kā arī trīs mazbērniņi. Visi pārrunājuši šo laiku un Ziemassvētku sagaidīšanu.

Šajā svētdienā Bušeri brauks uz savu Usmas baznīcu – tur dievkalpojumi notiek mēneša pirmajā un trešajā svētdienā. Bet Ziemassvētkos nelielajā dievnāmā tie ir īpaši sirsnīgi. Arī kovida ierobežojumu laikā draudze pulcējusies, bet ārpusē. Sveicienu un piesnigušo koku zaros iekārto lukturu gaismā netālu no Usmas ezera Dieva klātbūtne bijusi teju vai sataustāma. Šogad Jēzus dzimšanas dienu drīkst svinēt telpās, tomēr draudzes pārstāvji ierosinājuši atkārtot dievšķīgās izjūtas zem zvaigžņotā debesjuma.

Pēc padomju gados piedzīvotā posta Usmas baznīcā dzīvība atgriezās pirms 20 gadiem – rendenieki, tostarp Jānis Bušers seniors ar atvasēm, paši savām rokām dievnamu atjaunoja, ierīkoja jaunu altāri, solus u.c. lietas. Ernests stāsta, ka Dievam ticējuši jau iepriekš, bet līdz ar baznīcas atjaunošanu kristīgajai dzīvei pievērsušies nopietni. Kopš tā

Aija un Ernests Bušeri ar mazdēliņu Gustavu (rokās) un jaunāko dēlu Jēkabu.

laika pats ir draudzes priekšnieks.

„Visa draudze mums ir kā viena liela ģimene,” teic Ernests. „Ne tikai rendenieki vien – daudzi arī no citām vietām, kuri šeit kaut nejausi iegriezušies, pēc tam uz dievkalpojumiem diezgan regulāri brauc pat lielu attālumu.”

Iepriekšējos Ziemassvētkus draudzes priekšnieks pavadījis slimnīcā. Vēl ilgi nācies cīnīties ar slimības sekām. Šis gads Bušeriem bijis ļoti grūts – *Zāgkalnos* lielā ugunsgrēkā sadega gandrīz visa iedzīve. „Tāpēc šis laiks patiesi ir pārdomu un pateicības pilns,” tā ģimenes galva. „Mēs pateicamies Dievam, ka esam izdzīvojuši, veseli un varam būt kopā. Pēc mantām, kas vienā mirklī izkūpēja, neskumstam. Pateicamies arī daudzajiem cilvēkiem, kuri palīdzēja. Tas raudiens nāk ne jau ugunsgrēka dēļ – sirds ietrīsas un asaras acīs sariešas,

izjūtot, cik žēlīgs ir Dievs un atsaucīgi apkārt cilvēki. Ieguvums ir daudz lielāks par zaudēto, kas būtībā ir sīkumi. Šādi gadījumi vairo ticību Dievam, jo jebkura nelaime liek aizdomāties, ka var būt vēl trakāk.

Zīmīgi, ka tikko izlasīju mūsu mācītāja Viestura Pirro rakstiņu feisbukā. Kāds amerikāņu laikraksts gadu pēc šausmīgā teroristu uzbrukuma Ņujorkas Dvīņu torņiem 11. septembrī publicēja uzskaitījumu, cik daudzi cilvēki it kā neparedzētu šķēršļu dēļ tur nenokļuva: kādam nedarbojās mašīna, cits nokavēja sabiedrisko transportu, vienai sievietei kafija izlijusi uz apģērba, citai niķojies bērns. Visi dusmojušies par sīkumiem, bet būtībā tieši to dēļ glābta viņu dzīvība. Un tas nenotika bez Dieva ziņas.”

Daina Tāfelberga
Ernesta Bušera arhīva foto

NO MEDIĶU IKDIENAS

Daudzi uz ielas paslīd, cits ārstu nesagaida, jo grib smēķēt

No 24. līdz 30. novembrim Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļā visvairāk pēc palīdzības vērsušies cilvēki ar dažādām traumām, bet bērni – ar vīrusu saslimšanu, stāsta vadītāja Svetlana Serpāne.

24. novembris. Visu diennakti nāca bērni ar dažādām saslimšanām – viņi vairāku iemeslu dēļ netiek pie ģimenes ārsta. Palīdzība sniegta 14 gadus vecai meitenei no Talsu novada, kuru notriekusi automašīna. Traumas nav smagas, bet viņa ievietota slimnīcā. Palīdzēts pacientiem ar traumētu pirkstu un sasistu galvu. Vairākiem bija kaulu lūzums.

25. novembris. 16 gadus veca meitene pēc strīda ar mammu saindējusies ar zālēm. Palīdzība sniegta arī pacientei, kuru piekā-

vis draugs, un kādai sievietei pēc ceļu satiksmes negadījuma. Bērni sūdzas par sāpēm vēderā, vairākiem bija vīrusu saslimšanas pazīmes. Palīdzēts Nīderlandes pilsonim ar alerģisku reakciju.

26. novembris. Vairākiem bērniem ir respiratorā saslimšana. Aprūpētas dažādas traumas: sīkas, šujamas brūces un sasitumi.

27. novembris. Ļoti daudz darba. Rinda izveidojusies jau no rīta un turpinās līdz pat pusnaktij. Bērniem no diviem mēnešiem līdz pieciem gadiem ir vīrusu saslimšana. Palīdzība nepieciešama arī pieaugušajiem ar paaugstinātu temperatūru, klepu, galvassāpēm un reiboni. Paslīdot četri cilvēki krituši un sasitumi krūškurvi, elkoņus, pirkstus.

28. novembris. Mediķi turpi-

na palīdzēt pacientiem, kuri cietuši, krītot uz slidenas virsmas. Viņiem ir dažādi sasitumi. Kāda sieviete reibumā ārstu nesagaida un nodaļu pamet, jo grib smēķēt.

29. novembris. Palīdzēts pacientam, kurš cietis satiksmes negadījumā: zaudējot kontroli, viņš ar auto ieslīdējis grāvī. Pēc apskates secināts, ka ārstēties stacionārā nevajag. Palīdzību lūguši cilvēki ar dažādām traumām – tās gūtas krītot. Bērniem ir elpceļu saslimšana un sāpes vēderā.

30. novembris. Kāds traumas guvis, braucot ar velosipēdu, – ir augšstilba un pleca sasitums. Cits vīrietis zāģējot traumējis kāju. Pēc palīdzības atvesti vairāki bērni.

Pierakstījusi Inta Jansone

Vajag jaunu lietusūdens sistēmu

Kuldīgas novada dome *Skrundas komunālajai saimniecībai* lietusūdens kanalizācijas uzturēšanai papildus piešķirusi 25 tūkstošus eiro.

„Skrundā ar šo sistēmu ir švaki. Tā ir tikai vienā ielā, pārējās ir notekgrāvji,” deputātiem skaidroja uzņēmuma valdes loceklis Sandis Japēņins. „Lai notekūdeņu maksa nebūtu jāceļ, daļu dotē pašvaldība. Balstoties iepriekšējos gados, plānā minēts tāds lietusūdens daudzums – 34 000 m³. Pirmajā ceturksnī nokrišņu bija daudz, lietusūdens – 45 000 m³, un pārtērējums ir 11 000 m³.”

Deputāte Daiga Kalniņa interesējās, kā to var uzskaitīt. J.Japēņins atbildēja: „To kon-

statējam tā: cik ūdens saražots, cik attīrīts un ielaists Ventā. Mēnesī, kad lietus nav, ir 1:1 – cik saražots, tik arī attīrīts.” Viņa priekšlikums: ja Skrundā tiek būvēta vai pārbūvēta iela, noteikti jāiekļauj lietusūdens notek sistēmas izbūve. To atbalsta arī domes priekšsēdes vietnieks Artis Roberts: „Katru gadu pārrunājam, kas darāms, lai daudzumu samazinātu, jo tā ir liela nauda. Nepieciešami jauni tīkli.” Izpildītāres vietniece Agnese Buka sacīja, ka S.Japēņinam kā tīklu apsaimniekotājam uzdots sagatavot priekšlikumu un iezīmēt soļus, kā pakāpeniski veidot pieslēgumus.

Inta Jansone

Sportistus suminās gada izskaņā

29. decembrī 19.00 Kuldīgas kultūras centrā (Piltenes ielā 32) notiks tradicionālais pasākums *Kuldīgas novada gada balva sportā. Domes sporta un veselības veicināšanas komisija pārskatījusi kategorijas un pārrunājusi citus jautājumus. Nominanti tiks apstiprināti nākamajā reizē.*

Vēl izskatīts nolikums par finansējumu sportistiem un biedrībām jaunajā gadā. Pagaidām paredzēti 44 tūkstoši eiro – tāda pati summa kā šogad. Tālāk nolikums tiks virzīts uz finanšu komiteju un domes sēdi.

Iesniegums par atbalstu nākamajam gadam saņemts no telpu

futbola centra *Nikers* (komanda otro sezonu spēlē virslīgā). „Tas nav domāts šim konkursam,” skaidroja komisijas pārstāvis Agris Kimbors. „Ir atsevišķs projekts: ja pašvaldība to atbalstīs, slēgsim līgumu, jo tiek prasīta lielāka summa – vairāk nekā 20 tūkstoši eiro.”

Izskatīti iesniegumi par pasākumiem novadā, piemēram, Latvijas Orientēšanās federācija nākamgad vēlas rīkot čempionātu. Arī Latvijas Skijoringa* federācija šeit plāno sacensības.

* Motosporta paveids, kurā motociklists velk slēpotāju ar slaloma slēpēm.

Inta Jansone

POLICIJAS ZIŅAS

Ar suni meklē narkotikas, uzbrauc meža dzīvniekiem

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

No 24. līdz 30. novembrim Kuldīgas iecirknī sākti četri administratīvā pārkāpuma procesi, tostarp viens pret nepilngadīgu jauniešu. Reģistrēti 13 ceļu satiksmes negadījumi, piecos uzbraukts meža dzīvniekiem, bet cilvēki nav cietuši. No pārējiem gadījumiem divās avārijās ir cietušie.

26. novembrī pusvienos naktī Kuldīgā, Jelgavas ielā, apturēts auto *Mercedes Benz*, kas ātrumu pārsniedza par 27 km/h – posmā, kur atļauts līdz 50 km/h, automašīna brauca ar 77 km/h. Pie stūres bija vīrietis reibumā un bez vadītāja tiesībām, izelpā – 1,61 promile. Par ātruma pārsniegšanu sākts administratīvais

process, par braukšanu dzērumā vīrietis tiks saukts pie krimināl-atbildības.

29. novembrī Kurmāles pagastā sieviete ar auto *Volkswagen Golf* nobrauca no ceļa, un tas apgāzās. Vadītāja nogādāta slimnīcā. Īvandē vīrietis ar auto *Volkswagen Crafter* saslīdēja un nobrauca no ceļa, pēc avārijas pats vērsās medicīnas iestādē.

30. novembrī Kuldīgas iecirkņa pārstāvji ar kinologu devās uz kādu mācību iestādi pārbaudīt, vai netiek lietotas narkotiskas vielas. Pārbaudīts ap 120 skolēnu no 5. līdz 12. klasei. Dienesta suns norādīja uz kādu, kurš glabāja elektronisko cigaretīti. Pret jauniešu sākts administratīvā pārkāpuma process.

Pierakstījusi
Daina Tāfelberga

Ukraiņi jūt apkārtējo atbalstu

Kabilē, Ukrainas bēgļu izmitināšanas centrā, kur līdz maijam atradās bērnudārzs, pašlaik uzturas 19 ukraiņu, viņu vidū četras ģimenes, kurās ir pieci bērni. Kurzemnieks devās uzzināt, kā viņi šeit nokļuvuši un kā pa šo laiku iedzīvojušies.

ZVANA ATTĀLUMĀ

Ierodoties mūs sagaida pagasta pārvaldes vadītāja Elīna Ose ar mītnes dežuranti un ukraiņu mentori Gellu Podkalni, kuras izrāda dzīvojamās telpas. Visas vietas esot aizņemtas. Ēkā ir sešas istabas, vienā uzturas divi, trīs vai četri cilvēki. Visiem iekārtota kopīga virtuve, atpūtas istaba un duša. Kopš septembra ukraiņu mītnē dzīvojuši 56 no kara atbraukušie.

E.Ose stāsta, ka tiek saņemts liels atbalsts gan no evaņģēlisko kristiešu draudzes *Zilais krusts*, kurai Kabilē ir sava patversme, gan no citiem vietējiem. Centram tiek ziedota pārtika, virtuves iekārtas un drēbes. „Atsaucība ir tiešām liela,” teic G.Podkalne. „Viss, kas nepieciešams, ir viena zvana attālumā.” Noder pārtika, kas labi uzglabājas: kartupeļi, burkāni un citi dārzeņi, ievārījums, graudaugu produkti.

E.Ose atklāj, ka tik liela atsaucība nebija gaidīta – kabilnieki nesot pat gaļas produktus un kārumus. Par sadzīves iekārtām gādājot pašvaldība, lielu atbalstu sniedz biedrība *Tabitas sirds*. Nupat ar pašvaldības un ukraiņu koordinātoru palīdzību Kabilē centram sarūpēti divi ledusskapji, viena atsevišķa saldētava un veļasmašīna ar žāvētāju, ko kuru katru dienu šeit nogādāšot.

VĪRS DARBU ATROD PROFESIJĀ

Olenai Hončarukai ir 35 gadi. Viņa šeit uzturas kopš 15. septembra kopā ar vīru Serhiju un bērniem Annu un Hlibu. Viņi ir no Zaporizjas apgabala Enerhodaras – tā ir vieta, kur draudēts uzspridzināt abas pilsētas elektrostacijas: „Aizbēgām tāpēc, ka tika apdraudēta mūsu un bērnu dzīvība. Gulējām pagrabos, bērniem bija ļoti bail.” Uz Latviju nolēmuši bēgt tādēļ, ka zinājuši – šeit dzīvo daudzi krievvalodīgie. Viņi ir vieni no tiem, kuri gājuši latviešu valodas kursus un uzskata, ka valoda ir apgūstama diezgan viegli: „Tikko atbraucot un valodu dzirdot, izklausās ļoti līdzīgi franču valodai un liekas sarežģīti, taču pluss ir tas, ka vietējie pārziņā krievu valodu un komunikācija problēmas nesagādā.”

Ģimene meklē dzīvokli Kuldīgā, jo vīrs atradis darbu kokapstrādes rūpnīcā *Stiga RM*, ar ko ir ļoti apmierināts. Sieva saka: „Viņš strādā savā profesijā – kā elektriķis. Viņam ļoti paveicies, jo arī kolēģis ir ukraiņis. Problēmu ar saziņu nav, arī alga laba.”

Bahmutas iedzīvotāja Tatjana Lohviņeca Kabilē mītnē ieradusies pirms nedēļas. Viņas pilsēta atrodas kara zonā, un māja pamatīgi cietusi.

Tetjana Boguša no Harkivas ar bērniem un vīru Kabilē dzīvo kopš septembra.

Leonīds Čabannijs ar sievu un audzudēlu no Kupjanskas aizbēdzis vēl pirms bombardēšanas. Kabilē viņš palīdz pārējiem un uzņemas saimnieciskus darbus mītnē un tās apkārtne.

Olena Hončaruka ieradusies ar bērniem un vīru, kurš darbu atradis Kuldīgā, rūpnīcā *Stiga RM*. Ģimene pilsētā meklē arī dzīvokli.

Virtuve ukraiņu bēgļu centrā, kas Kabilē izveidots agrākajā bērnudārzā. Iekārtas, traukus un pārtiku gādā pašvaldība, kristiešu draudze *Zilais krusts* un citi kabilnieki.

Atpūtas telpa ar mēbelēm, televizoru.

BĒRNI AIZBRAUKT NEVĒLAS

Olena smeļ, ka bērniem Kabilē ļoti iepatīcas un aizbraukt viņi nevēlas. Abi valodu apgūst ātri. Dēls latviski dziedājis Latvijas dzimšanas dienas koncertā skolā. Arī meitiņa valodu jau apgūvusi tādā līmenī, lai darba burtnīcas uzdevumu saprastu. „Pašlaik mums ir doma Latvijā palikt, jo esam jau iedzīvojušies. Brauksim atpakaļ vien tad, kad Ukrainā būs droši, – pēc gada, diviem.”

Pēc specialitātes Olena ir personāla vadītāja, liela pieredze viņai ir tirdzniecībā, strādājusi arī par auklīti. Profesija, ko gribētu apgūt, ir friziere. Vēl viņa aizraujas ar konditoreju – mītnē jau tapušas vairākas viņas ceptās kūkas.

NO PAŠAS KARA ZONAS

Tatjana Lohviņeca šeit uzturas tikai nedēļu. Viņa atbraukusi no Doņeckas apgabala Bahmutas, kur frontē notiek ļoti smagas cīņas. Pirms bēgšanas devusies uz Līvīvu, taču dzīves apstākļi tur nav bijuši tādi, kā cerēts: „Aizbraucot tāpēc, ka savā mājā droši vairs nevarēju uzturēties: sienas ieplaisājušas, logi izbīruši, jumts bojāts. Kādu laiku dzīvoju bez elektrības un ūdens. Līdz pēdējam brīdim gribēju palikt, taču neizdevās. Bahmuta ir aktīvā kara zonā,

cilvēki glābjas pagrabos.”

Tatjana dzīvojuši viena, neviens tuvinieks tur palicis nesot. Bērni īrējot māju netālu no Kijivas. Tatjana secina, ka daba Latvijā ir ļoti skaista, cilvēki – laipni un pretimnākoši: „Uz ielas ar vietējiem sazinās krieviski. Problēmas nav bijušas.”

IZKLŪT – GRŪTI

Leonīds Čabannijs ir no Harkivas apgabala Kupjanskas, kas vēl joprojām atrodas kara zonā. Kabilē ar sievu Ludmilu un audzudēlu Romānu nokļuvusi 19. oktobrī. Ukrainā dzīvojuši atsevišķi, taču prom bēguši kopā: „Mana pilsēta tika smagi bombardēta, tur vēl notiek karadarbība. Palika brālis Vladimirs un tēvs Ivans. Tēvam jau 90 gadu – aizbēgt vairs nevar, tāpēc palika arī brālis. Sakaru ar viņiem man nav nekādu. Tur nav elektrības, ūdens, gāzes, interneta.”

Leonīds nestrādā, bet daudz palīdz citiem ukraiņu mītnē dzīvojošajiem, nošķūrē sniegu un citādi uzkopj teritoriju. Ukrainā strādājis uz dzelzceļa. Māju viņam ļoti pietrūkstot, un viņš plāno noteikti atgriezties, taču ne tuvākajā laikā. Kupjanska ir ļoti kritiskā stāvoklī, un valdība visiem iedzīvotājiem liekot no turienes aizbraukt, lai gan iespējas visiem neesot. Leonīds rāda attēlus, kuros redzami

skati no viņa darbavietas: vēl pirms pāris dienām uzspridzināti dzelzceļi, sagrautas mājas. „Visi nevar aizbraukt. Tilti uzspridzināti. Tie cilvēki, kas vēl palikuši, var aizbēgt vienīgi peldot. Mums paveicās, jo izbraucām savlaicīgi, izdevās nokļūt līdz Krievijas robežai.”

ATPAKAĻ PIE PIRMĀS IZDEVĪBAS

Tetjana Boguša atbraukusi ar vīru un diviem maziem bērniem – dēlam trīs gadi, meitai seši, taču mazā jau mācās Z.A.Meierovica Kabilē pamatskolas otrajā klasītē. „Skolotāja meitu slavē – saka, ka visu apgūst ātri, ir skolā iejutusies.” Pirms kara Tetjana bijusi pārdevēja nelielā veikalā Harkivā. Kabilē dzīvo kopš septembra beigām un tagad darbu nemeklē, jo ir pilnas slodzes mamma. Viņa grib doties mājās pie pirmās izdevības. Harkivā palicis brālis un onkulis. Uz Kabilē līdz atbraukuši arī vecāki, taču, kad uzzinājuši, ka pilsēta atbrīvota, nesen aizbraukuši atpakaļ. Gan Tetjana, gan citi ukraiņi par šo soli gan ir lielā izbrīnā, jo dzīves apstākļi tur neesot piemēroti. Bojāta arī viņu māja – izkrituši logi, nav gāzes un elektrības, lai gan valdība solot to drīz pieslēgt, tāpēc daudziem ir cerība atgriezties.

UZŅEM, PAĒDINA, AIZVED MĀJAS

Kā stāsta G.Podkalne, daudzi ukraiņi uzsver, ka vietējie ir ļoti izpalīdzīgi – ja uz ielas kādam prasa palīdzību, neviens neatsakot, citi pat aizvedot uz vajadzīgo vietu un pēc tam atvedot uz mītni: „Kuldīgā bija situācija, kad viena no mūsu ukraīnietēm gribējusi braukt mājās ar autobusu, taču neviens vairs nav kursējis. Kāds labs kuldīdznieks sievieti ievēdis savā dzīvoklī, pacienājis un pēc tam atvedis līdz Kabilē.” E.Ose stāsta, ka darbu Kabilē ziemā atrast gan ir sarežģīti, vasarā tiek piedāvāts darbs kūdras purvos, pie zemniekiem, arī mežā var gūt kādus ienākumus, palasot sēnes un ogas. Četri te dzīvojošie strādā Kuldīgā un Saldū: viens *Stigā RM*, divi – Saldus gaļas kombinātā, kāda ukraiņu skolotāja atradusi darbu Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrā, vadot nodarbības arī Kuldīgas mūzikas skolā un sestdienās spēlējot ērģeles Saldus baznīcā. Liela daļa iebraukušo jau ir gados, taču jaunākie darbu atrod arī citās pilsētās un tādēļ pārceļas. Kāda ģimene nesen aizbraukusi, jo vīrs darbu atradis Rīgā, kur īrē dzīvokli: „Daudzi Ukrainā ilgus gadus strādājuši uz dzelzceļa. Pie mums tāda pieprasījuma nav, taču, lai iegūtu iztiku, viņi ir gatavi darīt jebko.”

Kuldīgas garša

Tradicionālā virtuve modernā veidā

Itāļu restorāna *Goldingen Room* pavārs Kristaps Lieldaudzietis Kuldīgā gardēžiem piedāvās ēdienus, ko bērnībā taisījuši viņa vecāki un vecvecāki.

***Goldingen Room* ir viens no restorāniem, kas šajā pasākumā piedalās kopš pirmās sākumiem. Te būs ēdieni no vienkāršām sastāvdaļām, bet pasniegti mūsdienīgi un garšīgi.**

„Mūsu doma ir atgriezties pie tā, kas piemirsts un sen nav izmantots. Šis ēdiens nav mazāk svinīgs kā visiem ierastā karbonāde vai cepetis, vai kas pavisam eksotisks, kā mīdijas vai austeres. Nav jāskatās nemaz tik tālu – svētku galdu var uzklāt ar vienkāršiem elementiem,” uzskata īpašniece Santa Cine.

Uzskatā tiks piedāvāts galerts jeb cūkas aukstā gaļa ar skābētiem kāpostiem, rutku, skābo krējumu un ķīmenēm. Radošais pavārs Kristaps Lieldaudzietis stāsta, ka bērnībā galerts viņam nav bijis iecienīts, taču tas mainījies. „Pievērsoties pavārmākslai, sāku pamēģināt un novērtēt tos ēdienus, ko gatavoja vecāki un vecvecāki. Mūsu senči taisīt ēst mācēja ļoti labi.”

Pamatēdienā varēs nogaršot liellopa mēli. „Mēģinām iet pie saknēm un saprast, kā augs mūsu vecāki un kas bija viņu ēdienkartē.” Desertu no ābola, kanēļa un

karamelizēta sviesta radīšot *Goldingen Room* kūku feja *S.Cine*. Izvēlētas sastāvdaļas, kas kādreiz bija pieejamas: āboli ilgi uzglabājās pagrabā, un tos vienmēr varēja izmantot saldajā ēdienā. „Datumi ir tuvu Ziemassvētkiem – visi jau ar vienu kāju ir svētku noskaņās. Tas ir burvīgs brīdis, lai pagāršotu ko jaunu. Cena ir pietiekami draudzīga, lai restorānu nedēļu apmeklētu vietējie ar visām ģimenēm.”

S.Cine patīk, ka vienmēr ir tēma. Tas rosina domāt un idejas realizēt. „No restorānu nedēļas daudz esam ieguvuši savai ēdienkartei, jo tas ir grūdiens eksperimentēt, piedāvāt ko jaunu. Gan viesiem, gan mums tas ir izaicinājums un pārsteigums.”

K.Lieldaudzietis piebilst, ka *Goldingen Room* ir daļa no Kuldīgas un restorānu nedēļa te ir svētki. Īpašniece cer, ka piedāvājumu pamanīs arī tie, kuri brauc no tālienes. Šīgada pasākuma reklāmu viņa vērtē kā gaumīgu, pamanāmu, radošu un no citām pilsētām atšķirīgu. „Nāciet un baudiet! Nebaidieties no liellopa mēles un aukstās gaļas! Būs ļoti garšīgi. Pamēģiniet – kad tad, ja ne tagad?”

Restorānu nedēļa *Taste Kuldīga* notiks no 5. līdz 11. decembrim. 14 pilsētas un apkārtnes restorānos un kafejnīcās šajā laikā būs tādi ēdieni, kuros tiks radīta Kuldīgas garša.

Svētku ceļojums laikā

Kafejnīcas *The Marmalade* šefpavāre Iveta Einberga aicina vietējos ļaudis restorānu nedēļā palutināt sevi ar tādu svētku garšu, kas ļaus aizceļot laikā.

Kafejnīca *The Marmalade* Kuldīgas restorānu nedēļā piedalās trešo reizi. Šoreiz šefpavāres Dace Nelsone un Iveta Einberga radījušas sātīgu piedāvājumu. Apmeklētāji varēs novērtēt tādas garšas, kas aizvedīs pagātnē.

I.Einberga skaidro, ka viņu svētku stāsts ir par vēsturi, par garšas un citu sajūtu nodošanu no paaudzes paaudzē: „Mūsu ēdienu izvēle saistīta ar latviskajām tradīcijām, jo latvieši svētkus svin ar sātīgiem ēdieniem. Tāpēc izvēlējamies gaļas ēdienus.” Kaut gan kafejnīca piedalās trešo reizi, tomēr uzdevums ir īpašs. „Neesam restorāns. Iepriekš bija citādāk. Šoreiz pieteicām sevi ar visiem trīs ēdieniem, agrāk to neesam darījuši. Katru reizi eksperimentējam un atklājam jaunas receptes. Komandai tā ir sevis pierādīšana un atbilstība – radām un augam līdz ar to. Ļoti gaidām mūsu pašu klientus, vēlamies svētkos viņus iepriecināt.”

Uzskatā būs marinēta un panējumā cep-ta Krimuldas liellopa akna pēc vēsturiskās

Kaucminde receptes. Tā tiks pasniegta kopā ar svaigiem romiešu salātiem pašgatavotā majonēzē, ar krēmīgu biezpiena bumbu, latvisku pesto, *Zutiņu* pupām un pasceptu maizi. Liellopa aknas recepte esot unikāla – Krimuldā tā tiek izmantota jau 50 gadus. Produkciju ražo D.Nelsones māsa, izcila kulināre. I.Einberga saka: „Šī garša mazliet aiznesīs pagātnē. Diez vai mājās kāds tādu taisa.” Majonēzi gatavos pašas, parādot, ka ikviens to var darīt arī mājās. Apmeklētāji varēs novērtēt citādu pesto no mandelēm un pētersīļiem.

Pamatēdienā būs kūpināta cūkgaļas riba ar *Kotiņu* grūbām. Šefpavāres iedvesmu smēlušas no citām valstīm, piedāvājot arī trīs veidu medū karamelizētus riekstus. T.s. kunga riba izvēlēta tāpēc, ka tā ir ribas labākā daļa. Garšu pastiprinās sīpolu marmelāde un saldkrējuma sviesta mērce. Desertā – gaisīgas peldošās salas ar vaniļas mērci pēc vecmāmiņas receptes. „Ir vērts izmēģināt īstu garšu,” uzskata I.Einberga.

Senas vērtības ar pārsteigumiem

Jaunā ēdināšanas vieta *Kopa Taste* Kaļķu ielas kvartālā apmeklētājus uzņem tikai kopš jūlija. Šefpavārs Roberts Ozoliņš piedāvās pazīstamus ēdienus modernā versijā.

„Daudzi ikdienā uz restorānu neiet. Par visiem pieejamu vietu tas kļūst restorānu nedēļā. Tāpēc piedāvājums parasti ir trīs kārtas. Ēdiens ir kultūra,” uzskata R.Ozoliņš. „Restorānā cilvēks redz darbojamies ļoti daudz profesionāļu – vīnziņi, viesmīļus, bārmeni un pavāru, dažviet virtuvē strādā arī konditors un maiznieks.”

Uzskatā būs brieža gaļas tartars – jēla gaļa, tāpēc bieži vien cilvēki sabīstoties. Māksla slēpjoties tajā, ka varēs izgaršot dabisko garšu, turklāt gaļa būs marinēta. „Latvijā ir ļoti daudz briežu, taču nav bieži dzirdēts, ka kāds mājās ēstu jēlu gaļu. Tartaru pasniegsim ar kūpinātu krējumu, sinepēm un olu gēlu. Man pašam ļoti garšo.”

Pamatēdienā *Kopa Taste* piedāvā kartupeļu biezeni ar netradicionāli pagatavotām cūku ribām, ko iepriekšējā dienā pavārs ieliks buljonā un pa nakti attiecīgā temperatūrā noturēs krāsni. „Izgriezīsim to daļu, kur kauli, gaļu saspiedīsim, lai tā nav tik bieza, apcepīsim no visām pusēm un glazēsīsim ar terijaki (mērci no japāņu virtuves – red.). Pasniegsim ar *zero waste* (bezatlikumu – red.) mērci no sakņu mizām. Virtuvē no dārzeņiem izmantojam pilnīgi visu. Ja sīpolam paliek pāri mizas, ar tām ne tikai Lieldienās krāsojam olas, bet arī ikdienā gatavojam mērci. Tas būs kas tāds, ko cilvēki mājās negatavo un varēs nobaudīt tikai pie mums.”

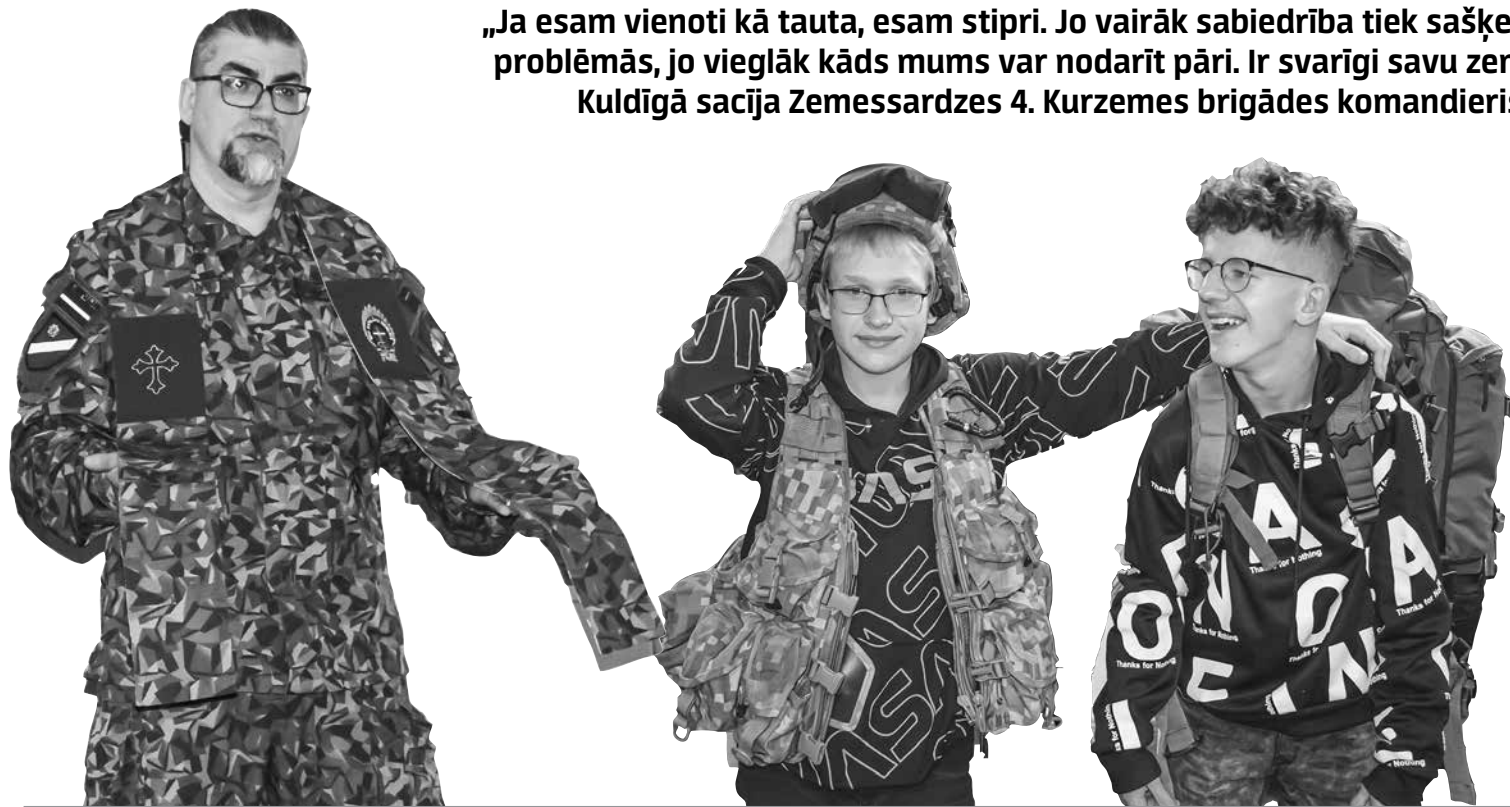
Desertā tiks pasniegti pončiki, kas ir R.Ozoliņa svētku garša un saistās ar bērnības atmiņām. „Mājās bija apaļa čuguna panna ar bedrītēm. Oma tur cepa pončikus. Pasniegsim ar pārsteigumu.”

Gastrovietas *Kopa Taste* šefpavārs Roberts Ozoliņš sen zināmus ēdienus pasniegs mūsdienīgā izpildījumā.

Par stipriem un vienotiem jauniešiem

„Ja esam vienoti kā tauta, esam stipri. Jo vairāk sabiedrība tiek sašķelta un katrs ierāvijs savās problēmās, jo vieglāk kāds mums var nodarīt pāri. Ir svarīgi savu zemi novērtēt,” tā jauniešiem Kuldīgā sacīja Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes komandieris pulkvedis Andris Rieksts.

Mārtiņš Burke-Burkevics parāda, kā izskatās viens no galvenajiem kapelāna formas piederumiem – stola.

Ekipējumu uzvilkuši I.Zeberiņa Kuldīgas pamatskolas skolēni Gvido Montvids un Markuss Karlsons.

devies uz Ukrainu, līdz ņemot stolu*, kas simbolizē garīdznieka amatu: „Uz tās ir krusts un moto par Dievu un Tēvzemi. Cilvēki Kijivā mani pēc stolas atpazīst. Runāju ar tiem, kas cietuši paši vai kuru radnieki cietuši vai gājuši bojā. Karš pienāk strauji – tam nekad neesam gatavi. Ukrainas jaunieši ir pieauguši ārkārtīgi strauji. Tikos ar desmit gadus vecu zēnu – sajūta ir tāda, it kā runātu ar divdesmitgadnieku, kuram jau pavisam citas vērtības.

Lai zudušās paaudzes nebūtu, katram jāiemācās sevi aizsargāt. Tāpēc obligātais dienests nebūtu jāuztver kā valsts militarizēšanās, bet gan kā nepieciešamība pēc zināšanām. Un, ja potenciālais ienaidnieks redz, ka tauta ir saliedēta un gatava sevi aizstāvēt, tad tas par saviem nodomiem padomās vairākas reizes: vai to darīt vai labāk tomēr ne. Arī Krievijai, sākot karu ar Ukrainu, bija pārlicība, ka tā to salauzīs pāris dienās, taču tas neizdevās, un nu šīs dienas jau pārvērtušās deviņos mēnešos. Tāpēc, ka tauta ir motivēta sevi aizstāvēt.

Man kā kapelānam kļūst ne tikai skumīgi, bet arī baiši, ka ir cilvēki, kuri savu zemi aizstāvēt negrib vai pasaka, ka valsts aizstāvēšana ir brīvprātīga. Jebkuram gribas ikdienu piepildīt ar pozitīvām lietām, bet par kādu samaksu? Jādomā uz priekšu: jūs izaugsiet, jums būs bērni, piedzīvosiet arī mazbērņus, un tad iedomājieties, ko viņi varēs pastāstīt par jums! Jebkas, ko darāt šodien, atsaucas uz nākotni.”

AICINA JAUNSARGOS

Jaunsargu instruktors R.Liepa vada nodarbības I.Zeberiņa Kuldīgas pamatskolā un gandrīz piecus gadus ir profesionālā dienesta karavīrs. Pēc civilās izglītības viņš ir automehāniķis: „Dienestā ir viena ļoti laba lieta – ja apņēmi darīt to, ko dari, vari amatu nomainīt. Arī es to izdarīju un esmu jaunsargu instruktors. Papildus esmu valsts aizsardzības mācības pasniedzējs Kuldīgas un Ventspils tehnikumā un Ventspils 2. vidusskolā.”

Jaunsardze izveidota Talsos 1992. gadā tāpēc, ka zemessargi uz mācībām ņēmuši līdzīgi bērņus. Joka pēc viņi iesaukti par jaunsargiem. Jaunsardzei ir 30. gadadiena, un tā jau ir nopietna organizācija, pakļauta Aizsardzības ministrijai. Ja kādam ir vēlme pievienoties, Roberts aicina I.Zeberiņa Kuldīgas pamatskolā otrdienās 15.00 (115. kabinetā). Vēlamais vecums – no desmit līdz 21 gadam.

* Stola – simboliska kapelāna šallīte, amata zīme

Pulkvedis Andris Rieksts, dižkareive Krista Kauliņa, kaprālis Roberts Liepa.

Pirms Latvijas neatkarības svētkiem Kuldīgas jauniešu mājā A.Rieksts kopā ar mācītāju, Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes kapelānu Mārtiņu Burki-Burkevici un jaunsargu instruktora kaprāli Robertu Liepu stāstīja par savu ikdienu un to, kā veidot valsts piederību. Arī par to, kāpēc valsts aizsardzības dienests nepieciešams. Pasākumu vadīja Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra karjeras pulciņa vadītāja Agnese Čīce.

BIJIS SAPIERIS

Pulkvedis A.Rieksts bruņotajos spēkos ir no 1995. gada. Bijis Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljona komandieris, Nesprāgušās munīcijas neitralizēšanas rotas un vada komandieris, bataljona personālsastāva nodaļas priekšnieks un Nacionālo bruņoto spēku štāba operatīvās pārvaldes jaunākais virsnieks. Izglītību A.Rieksts guvis Nacionālajā aiz-

sardzības akadēmijā, studējis Lietuvas Aizsardzības akadēmijā un Baltijas valstu militārajā koledžā.

Pirmā starptautiskā misija Andrim bijusi Kosovā, kur viņš dienējis kopā ar norvēģu karavīriem: „Pēc civilās izglītības esmu inženieris. Lai gan biju tāds inženieris, kas remontē tehniku, tiku aizsūtīts misijā sprādzienbīstamu priekšmetu, artilērijas lādiņu neitralizēšanai. Kopš beidzies 2. pasaules karš, Latvijā vēl aizvien ir ļoti daudz izsaukumu, jo sprādzienbīstamos priekšmetus turpina atrast. Tas ilgu laiku bija mans darbs Latvijā kā vada, rotas un nodaļas komandierim.”

PIEDZĪVOTS TIK DAUDZ

Andris devies uz misiju Irākā, kurā ziemā gājis bojā virsleitnants Olafs Baumanis, arī divi karavīri no Polijas un Slovākijas. Bet par šo misiju viņš atceras vēl citu atgādājumu: „Mūsu uzdevums bija neitralizēt munīcijas noliktavu

starp ķieģeļu būvēm. Kad ieradāmies, tur darbojās jaunieši. Viņi, gribēdami nopelnīt, ķieģeļus no bunkura lauza ārā, vāca un veda tālāk uz pilsētu tirgot. Puiši mums lūdza, lai ķieģeļus nespridzinām. Mēs atbildējām, ka vakarā bunkuru uzspridzināsim un paši izsprāgs ārā ķieģeļi, ko viņi varēs savākt. Atbraucam no rīta – viņi priecīgi tos vāc. Vienīgi priecīgs nebija ēzelītis, kam tie pēc tam uz pilsētu bija jānes.”

A.Rieksts atklāj, ka misijas bijušas daudzās pasaules vietās, arī Āfrikā, Kaboverdē: „Tur toreiz nosvinējām arī Jāņus. Salas veidojušās no vulkāniskajiem izvirdumiem, tāpēc zeme uzkarst ļoti ātri. Pludmalē ir tā sauktās melnās smiltis – ar basām kājām jāpārvietojas ļoti ātri, lai neieģūtu apdegumus.”

LAI PRASTU AIZSTĀVĒTIES

Pulkvedis mudināja jauniešus stāties Zemessardzē, lai sabiedrībā veidotu kopību un jebkurā situācijā prastu aizstāvēt sevi un līdzcilvēkus. 4. Kurzemes brigādē esot kā ģimene ar savām tradīcijām: „Katru gadu izspēlējam Virsnieku apvienības ceļojošo kausu. Kādreiz to organizējām skolu jauniešiem, taču atsaucība bija maza, tāpēc pielāgojām jaunajiem karavīriem, kuri ir 17, 18 gadus veci. Daļa pēc tam nolemj iestāties Zemessardzē, un tas ir mūsu mērķis. Bieži vien jaunie zemessargi mēdz izstāties, jo priekšstata par dienestu nav. Tāpēc sākumā interesentus uzaicinām, lai iepazīstas, kas tas ir. Vēl katru gadu Skrundā notiek Karoga diena, ejam pārgājienos pa Kalpaku taku.”

Vaicāts par aktuālo obligāto dienestu, viņš teic: „Arī es valsts

aizsardzības dienestu atbalstu. Skatoties uz situāciju Ukrainā un citur pasaulē, būtu pareizi, ja katrs jauniešs prastu sevi aizstāvēt un kaut nedaudz zinātu, kā darboties ar ieroci. Šobrīd jautājums ir atlikts, jo daudzi bija neapmierināti – jaunieši no ārzemēm rakstīja, ko darīt tiem, kas jau strādā, kuriem alga ir virs 2000 eiro, taču Zemessardzē viņi saņems krietni mazāk. Domāju gan, ka likumu pieņems. Puišiem būs jāiet dienēt obligāti, meitenes varēs brīvprātīgi. Dienests būs 11 mēnešus, pēc tam varēs atgriezties civilajā dzīvē. Reizi piecos gados viņi tiks atsaukti dienestā uz apmācībām. Otrā iespēja ir iestāties Zemessardzē uz mēnesi un piecus gadus piedalīties mācībās.”

PALĪDZ PALIKT CILVĒKAM

Sv. Annas baznīcas mācītājs M.Burke-Burkevics stāstīja, ko viņš dara Zemessardzē: „Ja esam lasījuši baušļus Bībelē, piektais skan – tev nebūs nogalināt. Šķiet, ka Zemessardzē agri vai vēlu var nākties to darīt. Rodas konflikts pašam ar sevi, jo, protams, to darīt nevēlamies. Kapelāns armijā karavīram palīdz, atgādinot, ka viņš ir cilvēks un ka viņa uzdevums ir cilvēku aizstāvēt, nevis nogalināt. Romāns *Trīs draugi* vēsta par jauniešiem, kuri jaunību pavadīja 1. pasaules kara frontē. Autors Ērihs Marija Remarks šos jauniešus nosauca par zudušo paaudzi, jo tā bija piedzīvojusi ko ārkārtīgi šausmīgu, kas iespaidoja visu atlikušo dzīvi. Tāpēc armijā ir kapelāns, kas cilvēkam atgādina, ka viņš ir cilvēks.”

KARĀ PIEAUG STRAUJI

M.Burke-Burkevics vairākkārt

„Pierādīt sev, ka aizbraukšu līdz galam”

Elizabete Rublāne
Alises Krūmiņas arhīva foto

Skadaras nacionālajā parkā Melnkalnē.

Skadaras nacionālajā parkā Melnkalnē.

„Vislabākā valsts šai ziņā ir Slovēnija, jo visur ir norādes un veloceliņi. Varēja just pret riteņbraucējiem lielu cieņu. Arī Albānijā ceļi bija ļoti labi.”

Kuldīdzniece Alise Krūmiņa ir aktīva ceļotāja. Septembra sākumā viņa ar velosipēdu devās piedzīvojumā cauri Eiropai. Bez pieredzes un profesionāla ekipējuma bezbailīgi brauca no Itālijas līdz Grieķijai. Oktobra beigās, kad notika intervija, Alise atradās pie Albānijas un Grieķijas robežas. 15. novembrī viņa atgriezās Latvijā, bet nu jau atkal ir devusies prom uz vēl tālāku zemi. „Esmu pozitīva un ļoti, ļoti mērķtiecīga. Ja ir kaut kas tāds, ko gribu izdarīt, tad es to darīšu un mērķi sasniegšu, vienalga, kā,” atzīstas Alise.

Kā izvērtās tavs ceļš pēc Kuldīgas Centra vidusskolas?

Pabeidzu 2017. gadā. Dienā, kad dabūju diplomu, izdomāju, ka nopirkšu vienvirziena biļeti uz Portugāli. Tā paša gada aprīlī biju tur programmas Erasmus+ projektā, bet nodomāju, ka būtu forši aizbraukt vēlreiz. Es atradu mājaslapu un programmu, kas piedāvā brīvprātīgo darbu. Atfildzība – gultasvieta un ēdināšana nedēļā. Paņēmu brīvu gadu un dažādā pieredzē un ceļojumos meklēju pati sevi.

Uz Portugāli aizbraucu septembrī un pavadīju tur apmēram četrus mēnešus. Pēc tam ceļoju pa Itāliju, mēnesi pastrādāju Šveicē, pabiju kādu laiku arī Austrijā un Vācijā, tad devos atpakaļ uz Latviju.

Vai kaut kur mācījies?

Pēc brīvā gada sāku apgūt veterinārmedicīnu Smiltenes tehnikumā. Pēc pusotra gada pabeidzu kā veterinārārsta asistente. Man tas ļoti patika, taču zināju, ka nevarēšu četrus gadus nosēdēt vienā vietā un studēt, lai iegūtu bakalaura grādu, tāpēc izvēlējos tehnikumu. Man patik dzīvnieki – kopš bērnības daudz darbojos ar zirgiem, agrāk zirgs bija

pašai, tāpēc šī programma likās loģiska izvēle.

Kas vēl ir tava aizraušanās?

Agrāk nodarbojos ar jāšanas sportu un braucu uz sacensībām. Tagad hobijs ir ceļot. Ik pa laikam izjāju ar zirgu kādā citā valstī. Spilgtākā pieredze bija Spānijā, Portugālē un Irījā. Nu jau dažus mēnešus par aizraušanos es sauktu arī riteņbraukšanu. Nākotnē gribētu apgūt klinšu kāpšanu, kā arī dejošanu.

Kā nonāci pie velobrauciena cauri Eiropai?

2020. gada vasarā atradu darbu Portugālē. Četrus mēnešus biju guide un vadīju izjādes. Pēc tam divus gadus nostrādāju Irījā par zirgu kopēju. Galvenais mērķis bija tos sagatavot pārdošanai. Pēc tam sāku izjust ceļošanas alkas. Bija liela vēlme redzēt Horvātiju. Es gribēju ceļot ne vairs ar mugursomu un autobusu, bet interesantākā veidā. Izdomāju braukt ar velosipēdu. Sapratu, ka Horvātija ir tāds cik daudz kalnu priekšā. Nav svaigums gabaliņš un ka to es varētu nobraukt nedēļas laikā, tāpēc izdo-ka man doties no Itālijas līdz Grieķijai. Ceļu sāku no Milānas, braukšu līdz pat Atēnām. Kartē redzēju, ka tie būs aptuveni 2500 kilometru. Nu, izklausās labi! 1. septembrī sāku savu piedzīvojumu.

Kas pamudināja?

Es gribēju valstis iepazīt citādāk, nevis vienkārši aizbraukt no pilsētas uz pilsētu un uzēst apelsīnus. Es esmu tas cilvēks, kam patīk ceļot ar mazāku komfortu. Tā arī bija viena no motivācijām – izaicinājumi.

„Šī ir pirmā reize. Noteikti ne pēdējā, jo tagad jau esmu ar šo apsēsta. Man tiešām ļoti, ļoti patīk! Braukšana ar velosipēdu iedod tādu brīvību!”

Vai pirms lielā ceļa trenējies?

Netrenējos. Aprēķināju, ka vienā jānobrauc aptuveni 50 kilometru. Tas nemaz nav tik daudz, ja ir visa diena. Protams, atkarīgs arī no tā, cik daudz kalnu priekšā. Nav svaigums gabaliņš un ka to es varētu nobraukt nedēļas laikā, tāpēc izdo-ka man doties no Itālijas līdz Grieķijai. Ceļu sāku no Milānas, braukšu līdz pat Atēnām. Kartē redzēju, ka tie būs aptuveni 2500 kilometru. Nu, izklausās labi! 1. septembrī sāku savu piedzīvojumu.

ļoti negatavojos. Manuprāt, vis-svarīgākais ir velosipēds un lietas, kas ir līdzi, jo tām jābūt vieglām. Es ceļoju ar telti, guļammaisu un personīgajām mantām. Man nav ēst gatavošanas krāsnīpas, bet ir nazis un trauciņi, kuros ēdienu var uztaisīt. Esmu pricīga, ka draugi aizdeva telti un guļammaisu, jo tās būtu vislielākās izmaksas, ja ne-skaita velosipēdu. Pret lietām, kas jāņem līdzi, jābūt ļoti atbildīgi.

Vai tu brauc pa kādu velomaršrutu?

Zināju, ka nevēlos sekot speciālam maršrutam, tomēr pie viena tuos. Tas ir EuroVelo 8 – Eiropas atbalstīts maršruts riteņbraucējiem. Tas sākas Portugālē, bet es sāku no Itālijas. Katru dienu vairāk vados pēc sajūtām. Kartē nospraužu punktu un skatos, vai varēšu sasniegt vai ne, vai gribu paņemt vienu dienu brīvu.

Kur atrodies pašlaik?

Es ceļu sāku 1. septembrī Itālijā no mazas pilsētiņas Bergamo. Pagājuši divi mēneši. Pašlaik (24. oktobrī – red.) esmu pie Albānijas un Grieķijas robežas – Albānijas pēdējā pilsētiņā Sarandē. Biju paņēmusi divas dienas brīvas, jo nedaudz gribas atpūsties. Tad iebrukšu Grieķijā, kas šajā piedzīvojumā būs septītā un pēdējā valsts. Braukšu līdz Atēnām.

Cik kilometru esi nobraukusi?

Līdz šim 2036. Priekšā ir 500–800 kilometru atkārbā no ceļa. Pašai liels gandarījums.

Kādas naktsmītnes tu izvēlies?

Parasti nakšņoju teltī, jo man ir viss nepieciešamais. Apmēram reizi nedēļā palieku hostelī, tad uzlādēju visas savas ierīces, nomazgājos, izmazgāju drēbes. Taču labāki par to ir rīti teltī, kad gaisa āra nedaudz vēss. Dažreiz palieku pie kādiem cilvēkiem, jo ir dažādas lietotnes, kurās var naktsmālam maršrutam, tomēr pie viena tuos.

Kāds spilgts notikums palicis prātā, naktsmājas meklējot?

Bija reize, kad viens vīrietis man ar draudzeni ļāva palikt savā vilā. Pats tur nepaliek, jo viņam ir cita māja. Mums katrai bija sava guļamistaba, varējām tāsīt ēst un kārtīgi atpūsties.

Kādas bijušas vislielākās grūtības?

Vienīgais, ko varu iedomāties: ceļojuma vidū sapratu, ka velosipēdam ir diezgan slikta riepa. Aptuveni piecas reizes dabūju cauru kameru. Bija jāņem nost somas, jāliek velosipēds otrādi, jāskrūvē nost un jāmaina. Tas viss dienu ļoti paildzināja – es tajā laikā būtu jau minusies. Albānijā uzliku vislabākās riepas, kādas šādiem gadījumiem pieejamas.

Kuldīdzniece Alise Krūmiņa Horvātijā ar jauniegūto velodraudzeni Amberu no Beļģijas.

Kopā ar Matiasu no Francijas pie ezera Itālijā. „Mēs pirmo nedēļu kopā ceļojām no Bergamo līdz Veronai,” saka Alise.

Ar kādiem izdevumiem jāreķinās?

Kas ir lielākais ieguvums?

Esmu kļuvusi daudz pašpārliecinātāka. Nekad nebūtu domājusi, ka varēšu ar velosipēdu nobraukt tik daudz kilometru. Nepazinu nevienu, kas to būtu darījis. Manuprāt, ceļojums ir unikāls. It īpaši ar sevi lepojot tad, kad esmu daudz braukusi pa kalniem, jo tas ir grūti. Daudz kas šķiet iespējamāks, nekā likās pirms šī piedzīvojuma.

Vai to var paveikt ikviens?

Pilnīgi ikviens. Tas nav nekas ne-

daudz, jo viss ātri var mainīties. Ja daudz plāno, tas var izsist no piedzīvojumu gara. Otrais: braucot ar divriteni, nesabīties no mašīnām. Tās brauc tuvu, dažreiz mēdz pīpināt, bet tā tās velobraucēju pabrīdina, ka tuvojās vai vēlas apdzīt. Nevajag uzreiz braukt iekšā grants apmalē, jo tas izsitīs no līdzsvara. Trešais padoms – vienkārši nebadīties.

Kas tevi visvairāk pārsteidza?

Tas, cik daudz Horvātijā bija tūristu. Horvātijas ziemeļi bija ar cilvēkiem pārbāzti. Albānijā ir daudz, daudz klusāk. Melnkalne un Albānija ir iespaidīgas ar to, cik daudz dzīvnieku uz ielām. Tie ir gan kaķi, gan suņi. Man kā dzīvnieku mīļotājai tas ļoti lauž sirdi, jo visbiežāk tie ir pamesti, savā starpā savairojušies, nesterilizēti un dzīvo sliktos apstākļos. Vēl pārsteidz tas, ka esmu ļoti veiksmīgi izvairījusies no lietūs.

Kāda ir visspilgtākā atmiņa?

Brīdis, kad sasniedzu Itālijas robežu. Pirmo reizi ieraudzīju Adrijas jūru. Diena bija ļoti saulaina, ūdens tik zils, un tam visu varēja redzēt cauri! Ir jauka atmiņa par brīdi, kad satiku vēl vienu meiteni, kas brauc no Itālijas līdz Grieķijai, kur viņa plāno pārziemot. Ar Amberu no Beļģijas tagad esam draudzenes. Satikāmies Itālijā, un cik interesanti šķiet, ka visu ceļu braucam aptuveni vienādā ātrumā – ne katru dienu kopā, bet ik pa laikam satiekamies, pabraucam un kaut kur paliekam. Satikām arī citus velosipēdistus un kopā uztaisījām pikniku. Tādi notikumi padara šo braucieni daudz vieglāku, jo vienai pašai ne vienmēr ir viegli.

Kā sevi uzmundrini, kad ir grūti?

Nedaudz pasmejos: pati par

sevi, par to, cik stulbā situācijā tobrīd esmu. Nav tādu brīžu, kad ir ļoti grūti, jo nav nekā tāda, kas būtu neiespējams.

Kāpēc izlēmi doties viena?

Ja esmu ar kādu ilgstoši kopā, nevaru ieklausīties sevī un sevi las apdzīt. Nevajag uzreiz braukt būšanu vienai un būšanu ar cilvēkiem.

Kurās valstīs tev patikusi vislabāk?

Man ļoti patika Slovēnija, jo cilvēki bija atsaucīgi un izpalīdzīgi, ēdiens – garšīgs.

Kurās valstīs redzēji riteņbraucējiem vislabākos ceļus?

Vislabākā valsts šai ziņā, manuprāt, ir Slovēnija, jo visur ir norādes un veloceliņi. Varēja pret riteņbraucējiem just lielu cieņu. Arī Albānijā ceļi bija ļoti labi. Itālijā vairāk grantēti, bet diezgan taisni gabali. Horvātijā vissliktāk, jo tūrisma dēļ ceļi ļoti aizņemti.

„Velosipēds ir kā mazs bērns: visu laiku par to jādomā, kur un kā paņems vai atstāsi, jārupējas par to.”

Ko nožēlo, ka nepaņēmi līdzi?

Nākamo reizi gribētos paņemt līdzi ausu aizbāzņus, jo hosteļos ir tādi cilvēki, kuriem patīk troksnis kopā, bet ik pa laikam satiekamies, pabraucam un kaut kur paliekam. Satikām arī citus velosipēdistus un kopā uztaisījām pikniku. Tādi notikumi padara šo braucieni daudz vieglāku, jo vienai pašai ne vienmēr ir viegli.

Kāda tagad ir tava ikdiena?

Ja naktī palieku dabā, ceļos līdz ar sauli, jo negribu, lai cilvēki redz manu telti. Tas ir aptuveni sešos no rīta, un septiņos sāku ceļu. Braucu pāris stundu, ik pa laikam piestāju apskatīt karti, uzēdu, papildīnu ūdeni un braucu tālāk. Dažreiz uztaisu kādu bildi vai video. Ja palieku teltī, vietu sāku meklēt ap pieciem vakarā, sešos uzceļu telti un diezgan agri eju gulēt. Jo agrāk dienasgaismā uzceļ telti, jo vairāk tā sasilst. Es cenšos izvairīties no pilsētām. Turos pie dabas ceļiem un nomaļiem ciematiem. Daudzas lielas un skaistas pilsētas izlaidu, bet nenozēloju, jo daba man tuvāka un negribu lauzties cauri cilvēku pūļiem.

Vai tu gribētu šo pieredzi atkārtot?

Šī ir pirmā reize. Noteikti ne pēdējā, jo tagad jau esmu ar šo apsēsta. Man tiešām ļoti, ļoti patīk! Braukšana ar velosipēdu iedod tādu brīvību! Man galvā ir nākamie maršruti, kur un ko es gribētu redzēt. No vienas puses, ar velosipēdu esi limitēts, jo nevar aizbraukt visur, ir somas, kurās ir iedzīve, un es negribu to atstāt pie ieejas, piemēram, kādā muzejā. Velosipēds ir kā mazs bērns, jo visu laiku jādomā par to, kur un kā paņems vai atstāsi, jārupējas par to.

Kas iecerēsi pēc atgriešanās?

Kopā ar draugu 25. novembrī lidošu uz Jaunzēlandi caur Dienvidkoreju (tas jau noticis – red.). Abi esam ieguvuši vīzu, lai tur strādātu un uzturētos veselū gadu. Tas būs kaut kas unikāls. **Kāda ir galvenā atziņa pēc šī piedzīvojuma?** Nav tik grūti, kā šķiet sākumā. Vajag tikai pamēģināt!

Vajadzīga laba saskarsme un piemērotas telpas

UZŅEMŠANAS NODAĻA

Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļā cilvēki pēc palīdzības ierodas paši, vai arī viņus turp aizved Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests (NMPD), vēl ierodas tie, kuri dienas stacionārā iestājas plānveida operācijai.

Par darbu stāsta nodaļas vadītāja Svetlana Serpāne un slimnīcas galvenais ārsts Edgars Siliņš.

PIECAS PRIORITĀTES

Vēl neiejot nodaļā, pie sienas var iepazīties ar palīdzības saņemšanas kārtību. „Tajā redzams uzgaidāmais laiks, ņemot vērā pacienta veselības stāvokli. Pirmā prioritāte ir tā, ka nekavējoties jāsāk dzīvības glābšana, jo, piemēram, pacients ir bezsamaņā. Otrā prioritāte – dzīvībai bīstams stāvoklis, piemēram, akūts insults, smaga trauma. Trešajā līmenī palīdzības sniegšanas laiks ir līdz stundai, piemēram, ir trauma, bet dzīvībai briesmas nedraud, un cilvēks var gaidīt. Ceturtā un piektā prioritāte – dzīvība nav apdraudēta, bet ir hroniskas saslimšanas saasinājums. Pacientiem var piedāvāt ambulatorisku vai maksas konsultāciju,” skaidro S.Serpāne.

Svarīgi ir atcerēties, ka uzņemšanas nodaļā pacientam jāuzrāda personas dokuments. Izņēmums

ir pirmā prioritāte, kad palīdzība tiek sniegta nekavējoties, tikai pēc tam tiek lūgti dokumenti. Nodaļā jānorāda arī ģimenes ārsts, deklarētā dzīvesvieta un tuvinieku vai uzticības personas tālrunis.

UZŅEMŠANA VAI ĀTRIE?

Ne reizi vien rodas dažādi pārpratumi, jo cilvēki jauc divas atšķirīgas iestādes. Pašvaldības slimnīcā ir neatliekamās medicīniskās palīdzības un pacientu uzņemšanas nodaļa. Bet NMPD kopš 2009. gada ir cita juridiska iestāde (valsts dienests Veselības ministrijas pakļautībā; tas pacientus uz slimnīcu atved – red.).

„Tas mums ir labs sadarbības partneris,” saka S.Serpāne. „Kad pacients atvests un iestājas pie mums, mēs viņu pārņemam un uzņemamies atbildību. Ja bijusi kāda nepatīkama situācija vai

pārpratum, cilvēkiem vajadzētu par to runāt ar administrāciju, ne uzreiz publicēt sociālajos tīklos.”

KĀ BALTA LAPA

„Gribētos labāku sadarbību ar kolēģiem – ģimenes ārstiem,” atzīst S.Serpāne. „Katram cilvēkam svarīgākais ir ģimenes ārsts, jo viņš vislabāk zina veselības stāvokli, saslimšanas, medikamentus, kas tiek lietoti.”

Galvenais ārsts E.Siliņš papildina: „Cilvēki domā, ka visu par viņu veselības stāvokli datorā varam redzēt. Patiesībā tā nav. Katrai ārstniecības iestādei elektroniskā sistēma ir nošķirta. Cilvēks atnākot saka: „Jums taču viss redzams!” Nav – viņš mums ir balta lapa. Tas pats attiecas uz medikamentiem, kurus cilvēks lieto: „Nu, tās dzeltenās tabletes...” To ir daudz, un šāds apzīmējums mums neizsaka neko.

UZŅEMŠANAS NODAĻĀ

- Dienaktī palīdzība tiek sniegta vidēji 15 cilvēkiem.
- Desmit mēnešos bijuši 5480 pacienti, no tiem 2146 atvesti ar NMPD brigādi. 480 pēc palīdzības sniegšanas ievietoti ārstēties stacionārā.
- Ir 16 terapeitiskā profila dežūrārsti, septiņi pediatri, seši ķirurgi un traumatologi, pieci anesteziologi reanimatologi, 11 ginekologi. Vēl strādā desmit māsas, četri māsu palīgi, pieci reģistrācijas darbinieki un nodaļas vadītāja.

PALĪDZĪBAS PRIORITĀTES

1. Nekavējoties jāglābj dzīvība!
2. Dzīvībai bīstams stāvoklis: insults, smaga trauma u.c.
3. Ir trauma, bet dzīvībai briesmas nedraud. Var gaidīt līdz stundai.
4. un 5. Dzīvība nav apdraudēta, ir hroniskas saslimšanas saasinājums.

Uzņemšanas nodaļas vadītāja Svetlana Serpāne un slimnīcas galvenais ārsts Edgars Siliņš.

20. decembrī Kuldīgas slimnīcas tagadējām ēkām būs 19 gadu. Komplekss atklāts 2003. gadā.

Pacientiem vienmēr iesaku zāļu nosaukumus uzrakstīt uz lapiņas un turēt makā. Tas situāciju atvieglo. Arī ārstēšanas dokumentus vajadzētu likt vienā mapē – tā tie nenoklīdīs un būs vienuviet.”

S.Serpāne plāno iedzīvotājiem vairāk izskaidrot Kuldīgas slimnīcas iespējas – ko šeit var paveikt nekavējoties un ko ne: „Citreiz ir pārpratumi, jo ģimenes ārsts pacientu uz stacionāru sūta konkrētam izmeklējumam. Jāsaprot, ka uzņemšanas nodaļā sniedzam neatliekamo palīdzību, nevis paātrinām izmeklējumus.”

PACIENTU DAUDZ VAIRĀK

Kuldīgas slimnīcas kompleksam Aizputes ielā šomēnes būs 19. gadskārtā. Uzņemšanas nodaļā diennaktī palīdzība tiek sniegta

vidēji 15 cilvēkiem – desmit mēnešos reģistrēti vairāk nekā pieci tūkstoši. „Nākotnē ceram uz telpu labiekārtošanu un pārbūvi,” teic S.Serpāne. „Šī slimnīca būvēta tad, kad blakus novados – Talsos un Saldū – bija pilnvērtīga neatliekamās palīdzības slimnīca. Tad pacientu plūsma no šīm vietām nebija tāda, kāda tā ir šodien. Pacientu no Saldus novada ir ļoti daudz.”

Nodaļas vadītāja atklāj, ka ir mērķis uzlabot saskarsmi starp pacientiem un personālu: „Tur mums ir, kur augt. Ceru, ka izdosies. Mans uzskats: pret visiem pacientiem jāuzturas tā, kā mēs gribētu, lai izturētos pret mums.”

Abiem ārstiem gandarījums darbā ir brīži, kad izdevies pacientiem palīdzēt un redzēt rezultātu – veselība uzlabojas.

ENDOSKOPIJA

Ir pieejami vēdera izmeklējumi

Kuldīgas slimnīcā var pieņemt gastrokopijas (kuņģa) un kolonoskopijas (zarnu) maksas izmeklējumus.

Tur strādā gastroenteroloģe, gastrointestinālās endoskopijas* speciāliste Vita Skuja. Uz gastrokopiju (augšējo endoskopiju) ārsts visbiežāk nosūta tad, ja cilvēks sūdzas par sāpēm vai dedzināšanu vēdera augšdaļā vai krūškurvī,

sliktu dūšu, vemšanu, svāra zudumu vai rīšanas traucējumiem. Kolonoskopija (apakšējā endoskopija) vajadzīga pacientiem ar sāpēm vēderā, neskaidra cēloņa vēdera pūšanās, vēdera izejas traucējumiem, asins vai gļotu piejaukumu vēdera izejai, svāra zudumu vai anēmiju (mazasinību).

* Procedūra, kurā mediķis ar īpašu ierīci – endoskopu – apskata ķermeņa iekšpusi

UROLOGIJA

Speciāliste arī Kuldīgā

Kopš 25. novembra Ziemeļkurzemes reģionālās slimnīcas ambulatorajā centrā Kuldīgā (Liepājas ielā) darbu sākusī sertificēta uroloģe Sanda Siliņa.

Viņa konsultē pacientus no 16 gadiem, piedāvā visu veidu problēmu diagnostiku un izmeklējumus: uroloģisko endoskopiju (cistoskopiju, kurā no iekšpusē

izmeklē urīnizvadkanālu un urīnpūsli) un pārbaudi ar ultraskaņu. Speciāliste konsultē par urīna nesaturēšanu, urīnceļu infekcijām, nierakmeņu slimībām, diagnostikā un ārstē vīriešu prostatas un sēklinieku slimības, palīdz neauglības un erekcijas traucējumu gadījumos. Ārste atgādina, ka vīriešiem no 45 līdz 50 gadiem urologs jāapmeklē reizi gadā.

SAAUKSTĒŠANĀS

Sauss klepus vai mitrs?

Klepus ir viens no izplatītākajiem elpceļu saslimšanu simptomiem. Lai to ārstētu sekmīgi, jānoskaidro cēlonis. Kā ārstēt pareizi, stāsta farmaceite Amanda Ozoliņa.

Klepus ir dabisks organisma aizsargreflekss – tas parādās brīžos, kad tiek kairināta elpceļu gļotāda. Klepojot tiek attīrīti bronhi un augšējie elpceļi, kopā ar gaisu izvadot arī visu nevajadzīgo, piemēram, gļotas, vīrusus un baktērijas. Vienā klepošanas reizē gaisā nonāk aptuveni 3000 siekalu pilienu, daži spēj sasniegt ātrumu virs 100 km stundā un pieveikt vienu līdz trīs metrus, tāpēc klepojot var viegli inficēt apkārtējos.

Sausa klepus gadījumā palīdzēs priežu pumpuri,

Vienā klepošanas reizē gaisā nonāk ap 3000 siekalu pilienu. Daži spēj sasniegt ātrumu virs 100 km stundā un pieveikt vienu līdz trīs metrus, tāpēc klepojot var viegli inficēt apkārtējos.

jo tiem piemīt pretiekaisuma, antibakteriāla, atkrēpošanu veicinoša un pretspāju iedarbība. Gļotādu mitrina augu eļļas, piemēram, smiltsērķšķu, kliņģerītes, timiāna un tējaskoka, arī propoliss. Atklepošanu veicina gaiļbikšītes, efejas un mārsila laksti.

„Pēc sausa klepus nereti attīstās mitra, kam ārstēšanas vai

imūnsistēmas darbības dēļ raksturīgas gļotas jeb krēpas. Tās rodas leukocītu darbības rezultātā – tie, cīnoties ar infekciju, iet bojā, un klepus kļūst mīksts un mitrs. Ir jādzēr daudz šķidrums, tostarp ārstniecības augu tēja, jo tā palīdzēs krēpas šķīdināt un izdalīt, paplašinās bronhus, tā veicinot atkrēpošanu,” skaidro farmaceite.

SARUNA AR JUBILĀRI

Novērtē laiku ar ģimeni

Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra direktores pienākumu izpildītāja Inta Brasle rīt svinēs 37. dzimšanas dienu. Viņa atzīst, ka gadu skaitam nav īpašas nozīmes, svarīgāk ir tas, kā cilvēks jūtas un kāds ir viņa raksturs.

JA SVIN, TAD PĀRDOMĀTI

Tā iekritis, ka pirms dzimšanas dienas Inta piedalās trīs dienuursos ārpus Kuldīgas, tāpēc īpašu svinību nebūšot. „Parasti svinu ar radniekiem un draugiem. Man patīk lielas jubilejas apmeklēt, taču ne tik ļoti tādas gribu organizēt sev. Drīzāk patīk rīkot vīram, bērniem.”

Vienīgi Intas 30. jubileja svinēta ar vērienu. „Aicināju visus radus, draugus, paziņas. Ballīte līdz rītam! Organizējot jubilejas, jāiegulda liels darbs un jāvelta daudz laika, lai svētki būtu pārdomāti. Man patīk ciemiņus uzņemt un izklaidēt, un, ja to daru, tad pēc labākās sirdsapziņas. Tāpēc, ja tam nav laika, es neorganizēju.”

Darbvietā kolēģi dzimšanas dienas svin simboliski. Jubilārs pacienā, kolēģi gādā, lai viņš justos pamanīts, novērtēts un godā celts.

Jautāta, kāds ir viņas vecums pēc pašas izjūtām, Inta pasmejas: „Mūžīgie astoņpadsmit!” Fiziskā pašsajūta esot laba, enerģijas pietiekot, lai darītu to, ko vēlas. Atšķirībā no 20 gadu vecuma vairāk tiek novērtēts laiks ar ģimeni, draugiem un iespēja būt mājās.

KUPONU GRĀMATIŅA

„Pašas svarīgākās dāvanas ir veselība, satiecība, mīlestība, miers. Esmu nevis lietu, bet gan piedzīvojumu cilvēks. Novērtēju to, kas rada prieku, kaut vai restorāna apmeklējums vai izbrauciens,” stāsta Inta. Puķes patīkot ļoti un bez izņēmumiem: „Vārdadiena ir jūnijā, un tad brīnišķīga dāvana var būt margrietiņas, ceriņi. Jebkas ziedošs.”

Inta grib īpaši izcelt divas dāvanas: vīra biļetes uz *Prāta vērtas* koncertu, ko divatā arī apmeklēja, un vecākās meitas paštaisīto

„Pedagoga darbs ļoti daudz paņēms un iztukšo, bet arī piepilda,” saka kuldīdzniece Inta Brasle.

kuponu grāmatiņu. Tajā dažādi kuponi apzīmē *pakalpojumus*, kurus no meitas var saņemt tad, kad mamma vēlas: brokastis, mazās māsas vāksšanu, mājas tīrīšanu, muguras masāžu u.c. „Šī

noteikti ir mīlākā dāvana. Un visas, kuras bērni darina paši, ir ļoti vērtīgas,” atzīstas Inta.

JĀBŪT TONUSĀ

Dzimšanas dienās cilvēki mēdz

gadu pārdomāt un izvirzīt jaunus mērķus. Intai pārdomu brīdis drīzāk ir pirms katra mācību gada. Ar izglītību saistās arī tālākie plāni. „Esmu bijusi skolotāja, bērnu un jauniešu centra direktore vietniece. Patlaban šajā centrā pildu direktores pienākumus. Esmu sapratusi, ka darbs izglītībā ir man ļoti piemērots. Esmu pedagoģe trešajā paaudzē – tas man ieaudzināts jau no bērnības un nav maināms.”

Ar bērniem un jauniešiem nav viegli, jo vienmēr jābūt tonusā – radošam, aktīvam, atsaucīgam. Taču arī bērni ļoti daudz enerģijas dod skolotājam: „Lai strādātu izglītībā, jābūt lielai cilvēkmīlestībai, īpaši pret bērniem.” Vislabāk patīkot strādāt ar sākumskolas bērniem, taču interesanti esot visi vecuma posmi. „Man ļoti patīk pirmās četras klases, jo tad viņi kā sūklīši uzsūc visu, ko skolotājs piedāvā. Viņi ir tik interesanti, jautri un pozitīvi! Kad vadu tehniskās jomas pulciņus, kopā darboties ir ļoti jautri.”

Līga Gabrāne
Lailas Liepiņas foto

STĀRKA VĒSTIS

Pa septiņi

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 23. līdz 30. novembrim piedzimuši 14 bērniņi: septiņas meitenes un septiņi zēni.

Meitām vecāki izvēlējušies vārdus Sofija, Odrija, Anabella, Stefānija, Emīlija, Hilda, vienai tas vēl tiek domāts, dēliem – Lūkass, Jānis, Miķelis, Fabians, Emīls, Arians, Alberts.

BĒRNU VALODIŅA

Māja būs kā princese

Kā katru dienu, nesot Elski (trīs gadi) piēpaunā uz bērnu dārzu, klausos viņas pārdomās, apsvērumos un jautājumos. Šodien Elske saka: „Ir uzsnidzis sniedzīšs. Mums jārotā māja. Vai mums mājai rotas ir?”

Es: „Būs pašiem jāuztaisa, šobrīd nav.”
Elske: „Man ir. Es varu māju par princesi izrotāt.”

RECEPTĒ

Karstie grūbu salāti

Vajadzēs: glāzi grūbu, vienu sīpolu, burkānu, 4 pilngraudu maizes šķēles, 200 g ķirštomātu vai 2 lielus tomātus, pētersīļus, sāli, piparus, augu eļļu.
Kā pagatavot. Grūbas noskalo, pārlej ar puslitru karsta ūdens, pieber sāli un vāra, līdz mīkstas. Sīpolu sasmalcina, burkānus sagriež salmiņos, sakarsētā eļļā tos sautē mīkstus. Maizes šķēles sagriež kubiņos, palielina karstumu, maizi pieliek dārzeņiem un apcep. Iemaisa sagrieztus tomātus un zaļumus, sajauc ar grūbām. Pievieno garšvielas un pasniedz.

Katrīna Spulniece-Aišpure,
uztura speciāliste

DIVI PAR VIENU

Kas ir labestība?

Stūrakmens, uz kā turas pasaule

Vineta Brūdere-Sedliņa, sociālā darbiniece darbā ar ģimenēm un bērniem, labdarības organizācijas *Tabitas sirds* projektu vadītāja Kuldīgā:

– Labestība ir viens no stūrakmeņiem, uz kā šī pasaule vēl turas. Ja labestības gaismas sabiedrībā būtu izdzisusi, tad diez vai mēs tik empātiski justu līdzītiem Ukrainā, ziedotu daļu no saviem iekrājumiem, lūgtu Dievu par līdzciviekiem un darītu labus darbus. Tā vienkārši liek cilvēkiem būt labiem.

Jāpalīdz otram visos sīkumos

Arvīds Šefanovskis, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma sporta skolotājs, ultramaratonists:

– Žans Žaks Ruso ir teicis: „Kādu gudrību var atrast, kas ir lielāka par labestību?” Nu, nekādu! Labestība ir supergarš ceļš, kas iet uz priekšu. To viegli var pazaudēt. Kuldīgas iedzīvotājiem vajadzētu atcerēties labestību vairot – tās trūkst, īpaši jaunajiem cilvēkiem. Tāpēc mums viņiem jānāca, ko labestība nozīmē. Man patīk smaidīt. Ja pretī nāk smai-

Nav obligāti jādara labie darbi, lai cilvēku nosauktu par labestīgu. Reizēm tikai paskatoties šķiet, ka no viņa staro kaut kas gaišs: mīlestība, pieņemšana un miers. Šāda cilvēka klātbūtne ir patīkami uzturēties. Labestīgs cilvēks darīs visu, lai sasildītu otru, kaut pašam salst. Veltīs otram patiesu smaidu, kaut paša dvēseli māt skumjas. Šāds cilvēks visbiežāk sevi aizliegs otra labā.

Cilvēks, kura sirdi pilda labestība, ik pa laikam pats var justies kā tukša krūze, jo viņš ik brīdī citiem atdod daļu sevis. Un tad ir svarīgi prast savu sirdi atkal piepildīt. Arī manā profesijā, ko daru ar visu sirdi un dvēseli, – sociālajā darbā, tāpat labdarībā.

Man ir paveicies, jo apkārt daudz labestī-

gu kolēģu un citu cilvēku. Esmu iemācījies meklēt labo, kas viņos ir, un to izcelt. Reizēm cilvēki labās lietas sevī neierauga, un tad patiesi ir gandarījums, ka esmu kādam palīdzējusi iepazīt pašam sevi. Man paveicies arī ar to, ka jau no agras bērnības tiku audzināta ar domu: ja varu kādam palīdzēt, tas jādara. Labestība un labdarība manā ģimenē vienmēr bijusi vērtība.

Arī viens no profesijas balstiem ir labestība, jo sociālais darbs jau savā nosaukumā ietver domu, ka tas sabiedrībai palīdz. Tāpat labdarība pastāv vien tāpēc, ka esam labestīgi, labsirdīgi un empātiski pret otra nelaimēm. Man tiešām paveicies! Es dzīvoju un strādāju ar labestīgiem cilvēkiem visapkārt.

Nevar gaidīt dzīvību labumus, ja pats dara sliktu. Jāpalīdz otram visos sīkumos. Mans dzīves moto: mūžu dzīvo, mūžu mācies. Jāmācās arī būt labestīgākam. Man apkārt ir kolosāli cilvēki, no kuriem to mācos. Katram jātiecas pēc tā, lai viņš pats būtu labāks. Man patīk, ka veikalos ir akcijas, kurās var citiem palīdzēt ne tikai Ziemassvētku laikā vien. Cenšos atbalstīt trūcīgos un arī dzīvnieciņus. Ja pašam iet labi, jāpalīdz tiem, kam ir sliktāk, jo arī viņi grib dzīvot labāk.

Kristīne Pabērza
Vinetas Brūderes-Sedliņas
un Kurzemnieka arhīva foto

NEDĒLAS VIESIS

„Esmu ļoti priecīgs, ka izdevās vienoties un jaunajā sezonā varēšu pilnveidoties vienā no Nīderlandes spēcīgākajām junioru komandām,” saka Kuldīgas riteņbraucējs Gusts Lapiņš.

Sezona tev bijusi rezultātiem bagāta. Kā pats to vērtē?

Tā bija diezgan gara, iznāca piedalīties sacensībās arī ārpus Latvijas. Pārstāvu ne tikai Kuldīgas novada sporta skolu, bet arī Latvijas izlasi.

Šogad izcīnīju Latvijas čempiona titulu individuālajā braucienā, biju otrais grupas un trešais daudzdienu braucienā. Septīto vietu izcīnīju Slovākijas daudzdienu velobrauciena trešajā posmā, bet kopvērtējumā biju 11. vietā. Eiropas čempionātā grupas braucienā biju 59. Tie ir rezultāti, kurus varu izcelt. Bet sezonas izskaņā Itālijā startēju arī valsts mēroga un vienā UCI līmeņa velobraucienā.

Atskatoties jāatzīst, ka sākums bija smagnējāks un grūtāks, jo sacensībās Itālijā nokritu, satraumējos un divas nedēļas nācās izlaist. Sezonas vidusdaļa un beigās bija labas.

Tu brauc junioru grupā. Kāda ir konkurence?

Grūtāk ir starptautiskajās sacensībās, jo Latvijā junioriem braucēju nemaz nav tik daudz. Jebkurā citā valstī, kur piedalos sacensībās, startā ir no 160 līdz 180 dalībniekiem. Latvijā maksimums ir 100, ko var dabūt. Un visi jau nav mana vecuma – lielākoties iznāk braukt kopā ar amatieriem. Junioru grupā Latvijā ir no 20 līdz 30 riteņbraucējiem. Tāpēc ārzemēs ir pavisam citādāk – varētu pat teikt, ka iemet pavisam citā pasaulē. Man tā bija pirmā starptautiskā pieredze.

Kā nokļuvi Nīderlandes komandā?

Sākās viss ar to, ka uzrakstīju savu CV, pievienoju rezultātus. Nīderlandes komanda tos apskatīja, kādu laiku domāja, tad apstiprināja, paziņojot, ka ar jauno sezonu esmu komandā. Viņu juniori piedalās UCI līmeņa sacensībās. CV gan biju aizsūtījis vairākiem klubiem, no citiem saņēmu atbildi, ka vieta varētu būt pavasarī, bet konkrētāk neko nesolīja. Bet šī komanda uzreiz pateica konkrētu laiku.

Kad sāksies jaunais darba cēliens?

Izskatās, ka pirmās sacensības ir februāra beigās un marta sākumā.

Vai esi gatavs?

Jābūt. Tas būs kas jauns, neierasts. Ir jāriskē. Paldies vecākiem – viņi manu izvēli atbalsta.

Vai tur saņemsi atbalstu?

Nē. Vienkārši man dota iespēja pilnveidoties. Finansiālā puse gulsies uz vecākiem. Paldies viņiem par atbalstu!

Vai redzi sevi profesionālajā sportā?

Jā, uz to cenšos iet. Tas nav viegli. Profesionāli var braukt ārzemēs, jo Latvijā nevienas profesionālas komandas nav.

Vai spēsī apvienot ar mācībām Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā?

Tas ir labs jautājums. Mācības noteikti ir prioritāte. Skola ļoti nāk pretī, un par šo gadu bažām nevajadzētu būt. Mācos 11. klasē.

Nākamgad skatīsimies – varbūt mācīšos turpat, bet attālināti.

Vienu brīdi bijī Murjāņu sporta ģimnāzijā. Kādēļ atgriezies Kuldīgā?

Kad mācījos Murjānos, sākās pandēmija, un tāpat kā visiem bija jāievēro ierobežojumi. Man arī nepatika vide. Uz trīs mēnešiem aizbrauc, mājās netiec... Nolēmu, ka turpināšu mācīties Kuldīgā.

Ar ko riteņbraukšana tevi aizrāvisi?

Lai gan tas ir viens no smagākajiem sporta veidiem, no katras reizes sacensībās sagaidu ko jaunu. Visu laiku arī kas negaidīts notiek. Nepārtraukti var gūt jaunu pieredzi, emocijas un adrenalīnu. Man

gandarījums ir tad, kad ir labs rezultāts, jo no tā gūstu motivāciju. Ja kaut kas neiznāk, tas liek pārdomāt un darīt citādāk, turpināt iet uz rezultātu.

Kāds ir treniņu grafiks nedēļai?

Tas atkarīgs no plāniem. Ja jātrenējas cītīgāk, tad ir septiņas dienas nedēļā. Dažreiz bijušas pat 28 treniņstundas nedēļā. Dienā uz riteņa pavadu no stundas līdz piecām.

Kur Kuldīgā treniņam tie labākie ceļi?

Mums paveicies – ir daudz vietu, kur braukt. Var visādos virzienos. Pašam vislabāk patīk braukt pa Jūrkalnes šoseju. Ceļš bagāts

ar līkumiem un pauguriņiem.

Profesionāliem ir vairāki riteņi. Cik to ir junioriem?

Manā gadījumā klubs ar riteņiem vēl nenodrošina. Man ir riteņš šosejai, tad individuālajam braucienam, ir arī *balks* – lai ir, ar ko braukt pa mežu. Ar ko atšķiras? Individuālā brauciena riteņš ir aerodinamiskāks. Pašam gan primārā ir šosejas riteņbraukšana, bet, ja ziemā iznāk pabraukt pa mežu, arī nav ne vainas.

Vai tev ir kāds elks, kuram vēlies līdzināties?

Elks man ir Kristis Neilands. Ir pacilājoši, kad iznāk ar Kristu braukt kopā treniņā Kuldīgā. Tas ir motivējoši.

Gusts Lapiņš sacensību brīdī (attēlā pirmais).

Zemgales kausa izcīņā riteņbraucējs Gusts Lapiņš ieguvis trešo vietu.

ŠAHS

Spēlē Olainē

Olaines šaha svētkos daži mūsu sporta skolas audzēkņi aizcīnījušies līdz otrajai vietai.

A grupā spēlēja pirmās un otrās sporta klases šahisti, B grupā – trešās un ceturtais sporta klases. A grupā (59 dalībnieki) otrais bijis Raivo Šteinbergs – viņš savās partijās guvis sešus punktus. Meiteņu ieskaitē otrā – Ance Reiha (pieci punkti, kopvērtējumā 12. vieta).

B grupā (64 spēlētāji) otro vietu izcīnījis Gustavs Blinds (septiņi punkti), un papildu rādītājā viņš par puspunktu piekāpies uzvarētājam Rafaelam Blūmiņam.

FLORBOLS

Septiņi panākumi no astoņiem

Latvijas florbola čempionāta 1. līgā komanda Kuldīga/KNSS ar 6:5 apspēlējusi vienību Ķekavas Bulldogs.

Tā kuldīdzniekiem astoņās spēlēs ir septiņā uzvara, un ar 20 punktiem mūsu komanda rietumu grupā pašlaik ir pirmajā vietā, bet visā līgā – otrajā. Nākamā spēle 3. decembrī 18.00, kad mājās tiks uzņemti Kurši/FSS.

CĪNAS SPORTS

Ringā arī novadnieks

Sacīkstēs *King of Kings Mega Series Rīgā* novadnieks, bokseris Juris Zundovskis pār lietuvieti Nagli Tamaševičiu guvis uzvaru, un skatītājiem cīņa sagādājusi šovu.

Juris uzbrucis un sitis spēcīgi, pretinieku salaužot, un beigās tas knapi turējies kājās. Tiesnesis, to pamanot, cīņu pārtraucis, un J.Zundovskis izcīnījis uzvaru.

Par kikboks organizācijas *King of Kings* jauno Eiropas čempionu pussmagajā svarā kļuvis liepājnieks Kristaps Zīle – viņš galvenajā mačā pieveicis poli Mihalu Valčaku.

SPORTA KALENDĀRS

- 3.XII 11.00 Kuldīgas manēžā (Dzirnavu ielā 13) – novada atklātais čempionāts ŠAHĀ.
- 3.XII 13.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Latvijas čempionāts VOLEJBOLĀ nacionālajā līgā vīriešiem: *Kuldīga/KNSS – Augšdaugava*.
- 3.XII 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Kurši/FSS*.
- 4.XII 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 4.XII 12.00 Kuldīgas manēžā – novada atklātais čempionāts VIEGLATLĒTIKĀ.
- 5.XII 18.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 7.XII 17.00 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts FLORBOLĀ U13 un U15 grupai.
- 10.XII 10.00 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13) – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 10.XII 13.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – LU/Masters*.
- 11.XII 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 11.XII 15.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts VOLEJBOLĀ nacionālajā līgā: *Kuldīga/KNSS – Vecumnieki*.
- 16.XII 20.30 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – RTU/Rockets 1*.
- 17.XII 10.00 Kuldīgas hallē – *Stīgas* kausa izcīņa GALDA TENISĀ.
- 18.XII 15.00 Kuldīgas hallē – virslīgas čempionāta spēle TELPU FUTBOLĀ: *Nikers – Petrow*.
- 26.XII 11.00 Kuldīgas manēžā – A.Grandberga un J.Vilerta piemiņas turnīrs ŠAHĀ.
- 26.XII 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts GALDA TENISĀ.
- 27.XII 11.00 Kuldīgas manēžā – Ziemassvētku turnīrs ŠAHĀ jauniešiem.

VIEGLATLĒTIKA

Mājup ar dažāda kaluma medaļām

Kuldīgas novada sporta skolas vieglatlētjiem labi rezultāti sacensībās *Manēžas kauss* Lietuvā, Klaipēdā.

2007.–2008. g. dzim. grupā Beāte Buka uzvarēja 200 m skrējienā (25.83), viņai otrais rezultāts 60 m (8.07). Trīssoļēkšanā pirmais bija Kristens Viļums (12,24 m), viņam ceturta vieta tāllēkšanā (5,59 m). Augstlēkšanā trešais – Aleksandrs Vaskops (1,75 m), kuram ceturta vieta 60 m barjerskrējienā (9.06). Keita Jēkabsons bija trešā tāllēkšanā (5,07 m) un trīssoļēkšanā (11,05 m). 200 m skrējienā ceturta – Nikola Demčenko (27.63), 60 metros (8.43) astotā.

2005.–2006. g. dzim. grupā Sanijai Robežniecei trešā vieta gan 60 m barjerskrējienā (9.47), gan 200 m (27.49). Lodes grūšanā ceturta bija Kristīne Dubure (11,22 m). Trīssoļēkšanā ceturta – Kate Krauze (9,92 m). 200 m skrējienā sestais rezultāts

Klaipēdas sacensībās *Manēžas kauss* kuldīdznieks Aleksandrs Vaskops izcīnījis trešo vietu augstlēkšanā.

Nikolai Bērziņai (28.16).

Kuldīgas novada sporta skolas meiteņu komanda izcīnīja tre-

šo vietu 4 x 200 metru stafetē (1:49.60; S.Robežniece, K.Dubure, N.Demčenko, B.Buka).

Labi veicas arī Talsos

Kuldīgas U14 grupas vieglatlēti startējuši Talsu novada sporta skolas atklātajās sacensībās.

60 m skrējienā otrais – Dāvis Leimanis (8.65), trešais – Matīass Duburs (8.68), meitenēm otro vietu izcīnījusi Elza Šēnberga (8.99). Tāllēkšanā trešais – D.Leimanis (4,38 m).

GALDA TENISS

Liels pārbaudījums izturēts

Kuldīgā pirmoreiz uzņemts Eiropas galda tenisa klubu turnīrs *Europe Trophy*, kurā otro reizi startējis mājinieku klubs *Hercogs*.

IR PANĀKUMI

Vīriešiem sacensības notika šeit. Uz B grupas turnīru ieradusies galda tenisti no Igaunijas, Polijas, Islandes un Portugāles. To, ka tas noorganizēts augstā līmenī, liecina dalībnieku atsauksmes feisbukā. Labi vārdi vēltīti rīkotājam, Latvijas Galda tenisa federācijas valdes loceklim Jānim Avdjukevičam.

Par grupas favorītu uzskatīts Polijas klubs, tajā bija arī vēl nesen valsts izlasē spēlējošais Roberts Florass. To, ka ir labākie, poļi apliecināja, uzvarot arī Kuldīgā. Cīņā par otro vietu skatāmā spēlē Portugāles komanda aiz sevis atstāja igauņus.

Hercogam ceturta vieta. Pirmais cerību stariņš parādījās spēlē pret Tallinu, kad kuldīdznieks Arvis Šaroks Eiropas mēroga turnīrā guva pirmo individuālo uzvaru. Diemžēl Kaspāram Kravčunam neizdevās parādīt savu labāko spēli, tāpēc zaudējums ar 1:3. Līdzjutēji ticēja, ka mājās jābūt vismaz vienam lielam panākumam. Un bija! Ar rezultātu 3:0 mūsējie pieveica Islandi. Komandā vēl

Eiropas klubu čempionātu Anglijā aizvadīja *Hercoga* sieviešu komanda: Ieva Lepse, Inta Zdanovska, Anželika Petrauskiena.

spēlēja Ivars Šuvalovs un Eduards Spāģis.

CĪNĀS ANGLIJĀ

Savukārt sievietes no *Hercoga*

Eiropas klubu turnīrā startēja pirmo reizi. Pēc grupu sadalījuma bija jānododas uz Angliju, kur jāizspēlē trīs komandu cīņas. Pirmajā atzīts Norvēģijas pārākums,

Eiropas mēroga mačos Kuldīgā – mūsu galda tenisa kluba *Hercogs* vīri: Eduards Spāģis, Arvis Šaroks, organizators un federācijas valdes loceklis Jānis Avdjukevičs, Kaspārs Kravčuns, Ivars Šuvalovs.

otrajā pret mājinieciem cīņa bijusi daudz sīvāka, tomēr beigās vēlreiz zaudējums. Trešajā bija nepieciešamas visas piecas individuālās spēles. Izšķirošo labāk aizvadīja

un uzvaru guva Kuldīgas pārstāve Anželika Petrauskiena. Komandā vēl bija kuldīdzniece Ieva Lepse un labu laiku Anglijā dzīvojošā Inta Zdanovska.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Dienas centrā 5.XII 16.00 eglīšu rotājumu darbnīca.

12.XII 16.00 nodarbība *Laimes pagas*.

Rožu laukumā 8.XII 17.00 egles iedegšana.

Amatu mājā 10.XII 12.00 rūķu darbnīca bērniem.

Tūrisma informācijas centrā 16.XII 13.00 grāmatas *Suitu novada mantojums. Suit pierkstaiņ un dūraiņ* atklāšana.

ĒDOLĒ

Kultūras namā 2.XII 18.00 egles iedegšana, Ziemassvētku tirdziņš, spēlēs *Alšvangas spēlmaņi*.

10.XII 19.00 deju kopas *Mudurs* desmitā jubileja. Piedalās bijušie un tagadējie dejotāji, kolektīvi *Ance* un *Bandava*.

ĪVANDĒ

Baznīcā 4.XII 14.00 koncertā *Kūst Adventes vainagā svečīšu pāris* Kuldīgas mūzikas skolotājas Līgas Aleksandras Jāvāldes saksofonisti. 13.00 bezmaksas autobuss no Pilsetas laukuma.

KABILĒ

Bibliotēkā Kriša Krišjāņa Pilenieka (astoņi gadi) apgleznotais stikls un keramika.

Saieta namā Sencis 3.XII 18.00 Danskovītes komēdiju *Sievasmātes business* rādīs Šķēdes Dailas teātris. 10.XII 19.00 koncerts *Melodija dvēselei*: mūsu novadniece, pianiste Jana Bārtula ar meitām Patrīciju (klavieres) un Paulīnu (vijole).

KURMĀLĒ

Pagastmājas pagalmā 9.XII 18.00 egles iedegšana.

LAIDOS

Bitīte 3.XII 10.00 lielo ziedu meistar-klaše, pieteikties pa tālr. 29604482. **Ziemassvētku vecītis** ciemosies 17.XII: Sermītes skvērā 12.00, pie pagasta pārvaldes 14.00. Pieteikties līdz 2.XII pa tālr. 29604482.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā šovakar 21.00 nakts novuss.

7.XII 19.00 Edītes Zusmanes nodarbība par pelēkajiem zirņiem kulinārijā un konditorejā. Pieteikties pa tālr. 26109471 (Danai).

PADURĒ

Muižā 3.XII 20.00 dīdžeju pasākums *Kurzemes DJ 2022*.

PELČOS

Pie pagasta pārvaldes 3.XII 16.00 egles iedegšana.

RAŅĶOS

Bibliotēkā 19.XII 14.00 Ivetas Pļaviņas dabas veltes veselībai.

RENDĀ

Bibliotēkā 2.XII 18.00 tikšanās ar romānu *Dzīvot naktij, Mīlas kastīngs, Solis līdz altārim* autori Ilzi Aizsilu.

RUDBĀRŽOS

Pie pagasta pārvaldes 10.XII 14.00 Ziemassvētku tirdziņš, 17.00 bluķa vilkšana kopā ar folkloras kopu *Kamenīte*, 18.00 egles iedegšana.

Kultūras namā 12.–15.XII Ziemassvētku tirdziņš.

17.XII 17.00 Ziemassvētku koncertā kolektīvi no Rudbāržiem un citiem pagastiem.

RUMBĀ

Bibliotēkā 16.XII 16.00 pirmssvētku ballīte bērniem.

SKRUNDĀ

Luterāņu baznīcā Adventes koncerti 11.00: 4.XII Skrundas sieviešu ansamblis *Romance* un bērnu popgrupa *Bums*, 11.XII Kuldīgas kultūras centra kamerkoris *Rāte*, 18.XII Skrundas sieviešu koris *Sonante*.

Pie kultūras nama 6.XII 18.00 egles iedegšana kopā ar Mikiju, Minniju un Ziemassvētku vecīti.

Kultūras namā amatiereteātru skatē:

10.XII 11.00 Laidu teātra izrāde – Rīta Missūne. *Nopietni kā anekdotē*, 12.30 Vārmes teātra *Es un tu* izrāde – Aiva Birbele. *Zaļā zona*, 14.30 Raņķu teātra izrāde – Anita Grīniece. *Pagasta nabags*, 16.30 Snēpelles teātra izrāde – Vīgita Pumpure. *Tobiass ir miris, lai dzīvo Tobiass*; 11.XII 10.00 Ēdoles teātra *Spīles* izrāde – Andris Niedzviezdis. *Trīsaropus atraitnes*, 11.30 Rudbāržu teātra *Spēlmaņi* izrāde – Baiba Jukņēviča. *Par diviem zaķiem un pelēm uz galda*, 14.30 Skrundas teātra SAAN izrāde – Neretietis. *Viena tante teica jeb Bezbērnu tēvs*.

Tirgus laukumā 17.XII 10.00 Ziemassvētku tirdziņš.

Ventas kalna rūķu namiņā 16.XII 17.00 saldumi Skrundas un pagasta pirmsskolas vecuma bērniem.

SNĒPELĒ

Muižā 17.XII 16.00 koncertā *Debesu liedagi sniegos, pārslas uz zemi krīt* dziedās Dace Blathena, Daiva Porgaile, Ance Jankovska, pie klavierēm Stella Pavloviča, vijolnieku ansamblis *MCA*.

TURLAVĀ

Kultūras namā 3.XII 19.00 vokālo ansambļu koncerts *Adventi gaidot*. 14.XII 13.00 senioru ballē spēlēs duets *Līdzsvars*. Pieteikties pa tālr. 29257707 (Sanitai).

Centrā 9.XII 18.00 egles iedegšana. **Bibliotēkā** līdz 30.XII ciklā *Radošā Turlava* Zandas Spulģītes darbu izstādē *Krāsu un smaržu burbuļos* – ziepes, lūpu balzams, sveces, smaržu sirsniņas.

Līdz 30.XII Ināras Zeltītes adīto zeķu izstādē *Galvenais – kājas siltas*.

VĀRMĒ

Pamatskolā 9.XII 19.00 Vārmes amatiereteātra *Es un tu* izrāde – Aiva Birbele. *Zaļā zona*.

Bibliotēkā rokdarbnieku un amatnieku darbi.

KULDĪGĀ

Ziemassvētku ieskandināšana

3. decembrī

12.00–18.00 dāvanu tirdziņš Liepājas ielā, Ziemassvētku vilcieniņš bērniem Rātslaukumā.

13.00–15.00 rosīgo rūķu ziemas septes Rātslaukumā.

13.00–16.30 saldumu darbnīca vecajā rātsnamā. Viena pietura – eiro.

17.00–22.00 Rātslaukumā ik stundas ceturksnī (pavisam 20 reižu) galvenā egle iemirdzēsies gaismas šovā.

19.00–20.00 Ventas rumbā gaismas spēle *Četri stāsti. Ziemā*.

Mākslas namā līdz 23.XII komiksu izdevniecības *KUŠ* un mākslas galerijas *LOW* izstāde *Rebel Rebel*.

7.–10.XII bezmaksas nodarbības bērniem. Pieteikties e-pastā (galerijalow@gmail.com) vai zvanīt Elizabetei pa tālr. 27552970.

Kultūras centrā (Piltenes ielā 32)

8.XII 19.00 džeza improvizācijas koncertā pasaules klases džeza trompetists Eriks Trifā (*Erik Truffaz*), klavieru, čella un perkusiju meistars SIG (*Siegfried*) un sitaminstrumentālists Artis Orubs.

9.XII 19.00 Marijas Naumovas Ziemassvētku koncerts *Gavilējiet, zvaigznes*.

10.XII 16.00 mūzika no Volta Disneja multiplikācijas filmām saksofonistu izpildījumā. Piedalās kluba *Viva fitness* dejotāji.

17.XII 18.00 ģitārists Vjačeslavs Mitrohins ar grupu koncertā *Rock Christmas* – Ziemassvētku un citi pasaules hiti, Latvijas skaņdarbi aranžējumā, paša dziesmas.

19.XII 18.00 koncertā „*Stariņa*” Ziemassvētki visu grupu *Stariņa* un *Ventas* dejotāji.

Rātslaukumā 11.XII 16.30 Kuldīgas animatoru studija rādīs pasaku *Grinča laimīgie Ziemassvētki*, varēs ziedot Kuldīgas bezmaksas kaķiem.

Metro Coworking (Liepājas ielā 8) skatlogos 5.–15.XII skolēnu Ziemassvētku kartīšu izstāde.

Alus darītavā Duna Brewery, Kaļķu ielā 14, 3.XII 20.00 Kalvis Troska standapa izrādē *Muļķības*.

Koncertzālē Klavīns Piano 3.XII 19.00 Kuldīgas vokālās grupas *Karameles* desmitā jubileja, būs arī viesi. 16.XII 18.00 latviešu un ukraiņu mūziķu koncertsērijā *Roku rokā Ziemassvētkos* bandūras spēlētāja, dziedātāja Darja Leleko, vijolniece Nina Hanecka un Kuldīgas pianiste Evija Auziņa.

Kaļķu ielas kvartālā 16. un 17.XII 16.00–21.00 dāvanu tirdziņš, nodarbes bērniem, degustācija, gardumi.

Vecajā rātsnamā vēl šodien levas Strazdiņas izstāde *Nacionālie dārgumi*.

Mūzikas skolā 9.XII un 14.XII 17.00 Adventes koncerts.

Jauniešu mājā šodien 13.00 Kuldī-

gas jauniešu forums, 16.00 dziedātāja Katō (skrudniece Anna Zankovska), 17.30 balle ar brāļiem Juroviem. 4.XII 17.00 Pāvela Prjažko lugas *Kaimiņš* pirmizrāde. Lomās Ģirts Krūmiņš un Emīls Krūmiņš.

Sv. Katrīnas baznīcā 3.XII 16.00 dziedātājas Ilzes Rijnieces un ģitārista Paula Arnicāna koncerts *Notīci brīnumam*.

Restorānu nedēļa 5.–11.XII: piedalās *Bangert's, Stender's, Riverside, Pagrabiņš, The Marmalade, Jēkaba sēta, Goldingen Room, Strauss un kaza, Skrundas muiža, Pilskrogs, Kopa Taste, Parrilla Venta/Rezidence Kafe Venta, Virkas muiža, Savs*.

Internetā līdz 4.XII integrācijas centrs *Atvērtās durvis* aicina Kuldīgas, Ventpils un Liepājas bērnus (5–14 gadi) iesaistīties tiešsaistes Adventes kalendāra spēlē, kas tapusi starptautiskā projektā *Vislielākā dāvana*. Ar anketu reģistrēties te: <https://ieej.lv/advente> (ģimenē katram atsevišķi).

KAIMIŅOS

LIEPĀJĀ

Leļļu teātri

3.XII 12.00 izrāde *Ziemassvētku vecītīšu dumpis*. Vecums: 2+, ilgums: 40 min.

Olimpiskajā centrā 3.XII 15.00 Ričijs Rū rīko koncertu Ziemassvētkos.

Lielajā dzintarā

3.XII 18.00 Andrejs Osokins un Liepājas simfoniskais orķestris.

4.XII 12.00 Liepājas teātra izrāde *Nākamgad tai pašā laikā*.

11.XII 13.00 Liepājas teātra izrāde *Vilki*. Rasas Bugavičutes-Pēces luga izvirzīta 2021./2022. gada *Spēlmaņu*

nakts balvai grupā *Gada jaunības dramaturģijā*.

11.XII 15.00 *Vīnes klasiķi un baltieši*: soprāns Gunta Gelgote, flautists Giedrjus Gelgots, čellists Ēriks Kiršfelds, pianiste Herta Hansena.

12.XII 19.00 Ukrainas grupas *Prime Orchestra* Ziemassvētku koncertsimfošos.

Līdz 15.I izstāde *Liepājas operai – 100*.

Latviešu biedrības namā 4.XII 16.00 kantrimūzikas un šļāģermūzikas svētki: grupas *Klaidonis* solistam

Mārim Slokam – 60, viesos dziedātāja Linita Mediņa.

SALDŪ

Mūzikas un mākslas skolā 4.XII 18.00 čellista Valtera Pūces un pianista Daiņa Teņa koncerts.

Sv. Jāņa baznīcā 11.XII 17.00 Saldus novada koru Ziemassvētku koncerts.

VENTSPILĪ

Jūras vārtos 4.XII 15.00 deju

ansambļa *Liedags* koncerts *Danču dančus es izvedu*.

10.XII 18.00 kantrimūzikas un šļāģermūzikas svētki: grupas *Klaidonis* solistam Mārim Slokam – 60, viesos grupa *Dakota*.

15.XII 19.00 muzikāla Ziemassvētku pasaka bērniem *Sniegbaltītes skola*.

Koncertzālē Latvija 3.XII 18.00

komponista Raimonda Tigula jubileja kopā ar ērģelnieci Ivetu Apkalnu, Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, Valsts akadēmisko kori *Latvija*, Rīgas Doma zēnu kori, diriģentiem Māri Sirmo un Mārtiņu Klišanu.

9.XII 19.00 un 10.XII 16.00 dziedātājas Lindas Leen koncerts ar Ventpils bigbendu un Ventpils kamerorķestra stīgu grupu.

TALSOS

Tautas namā 3.XII 13.00 Ziemeļkurzemes kamerorķestra koncerts *Ziemassvētku prieks*, šova *X faktors* uzvarētāja Grēta Grantiņa, pianiste

Ināra Vičmane. 4.XII 16.00 sieviešu kora *Vaiva* koncerts *Ziemas noskaņas* (diriģente Inese Ozoliņa), dzejniece Maija

Laukmane. 11.XII 16.00 Ziemassvētku koncerts: Igo, Aivars Hermanis (ģitāra) un Ēriks Upenieks (kontrabass).

PIEMINOT

Ārstu **ĒVALDU UPENIEKU** pieminot
29.03.1950.–26.11.2022.

Ar mūžiem tāpat kā ar svecēm –
Deg, kamēr nenopūš vējš.

/V. Kokle-Līviņa./

26. novembra rītā, kad Adventes gaidās pasauli gaišāku iekrāsoja sniega pārslas, saņēmām skumju ziņu – no mums klusi ir aizgājis Kuldīgas slimnīcas ilggadējais ārsts un kolēģis Ēvalds Upenieks.

Dzimis 1950. gada 29. martā Varakļānu novadā. Ārsta izglītību ieguvis Rīgas medicīnas institūtā. Pēc tā pabeigšanas 1975. gadā ārsts Ēvalds Upenieks savas darba gaitas sācis Kuldīgas rajona centrālajā slimnīcā. Strādājis kā iecirkņa terapeits, praktizējis kā reimokardiologs. Ar neizsīkstošu zinātkāri apgūstot jaunākās ārstēšanas un diagnostikas metodes, strādājis par funkcionālās diagnostikas ārstu, specializējies kardioloģijā. 1994. gadā ieguvis tiesības praktizēt kā ģimenes ārstam. Vienlaikus Kuldīgas slimnīcā turpinājis darbu kā ārsts internists iekšējgo slimību nodaļā.

No 2016. gada dr. Upenieks rūpējies par pacientu veselību Kuldīgas slimnīcas ilgstošās sociālās aprūpes nodaļā – vienmēr ieinteresēts, iejūtīgs, cilvēcis saskarsmē ar pacientiem un personālu.

Kopīgi ar sievu Māru izaudzinājis dēlu Ģirtu un meitu Ievu. Ar ģimeni allaž lepojies. Priecājies par mazbērniem un šajā priekā bieži dalījies arī ar kolēģiem Kuldīgas slimnīcā.

Mēs pazinām Ēvaldu kā atsaucīgu, uzmanīgu kolēģi. Viņš bija mīlēts un cienīts gan personāla, gan pacientu vidū. Ieradās darbā ļoti agri no rīta, lai visu paspētu. Tuvākajām kolēģēm terapijas nodaļā vienmēr sagādāja kādu patīkamu pārsteigumu, pie kā bija tik ļoti pierasts...

Sabiedrisks, smaidīgs, vienmēr elegants. Zinātkārs, sportisks. Aizrautīgs kalnu slēpotājs, savas valsts patriots.

Ēvald, tādu mēs Tevi atcerēsimies, un Tavš gaišums mājās mūsu atmiņās.
Kuldīgas slimnīcas kolektīvs

PATEICĪBA

Cilvēka smaidā un sapratnē var uzplaukt brīnums, kas atdzīvina un iepriecina, liek iemīlēt dzīvi no jauna atkal un atkal. Izsaku sirsnīgu pateicību terapijas nodaļas kolektīvam! Patiesa cieņa un apbrīna jūsu darbam.

D.Kalna

PĀRDOD

Labu **TOYOTA AVENSIS**, Cena: 3000 eiro. Tālr. 29256709.

Audi A4, 1999. gads, 1,8 b/g, laba mūzika, cena: 1650 eiro. Tālr. 28245521.

METĀLA JUMTUS un notek sistēmas no ražotāja. Cena: no 7,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

JAUNBŪVI Talsos (190 m²), zemi (1000 m²), telpas nav izbūvētas, cena: 50 000 EUR. Iespējama maiņa pret mežu vai zemi. Tālr. 26129919.

SIA **Vēvers** ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (375 EUR/paletes), klucīšus (140 EUR/1,3 m³ maiss). Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

SIA **AJG plus** pārdod sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu alkšņa **MALKU**. Tālr. 26383529.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 29222243.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 25607959.

Sertificēta kautuve pārdod svaigu, Latvijā audzētu **CŪKGAĻU**. Bezmaksas piegāde. Tālr. 29406978.

KVIEŠUS, SĒJMAŠINU. Tālr. 26064339.

VEĻASAUTOMĀTUS. Tālr. 26402340.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

LĪDZJŪTĪBAS

Liktenis steidzīgi

Dzīves grāmatu šķir.

Ko cilvēki piemin,

Tas vēl starp dzīvājiem ir.

/J.Osmanis./

Izsakām līdzjūtību **ĒVALDA UPENIEKA** tuviniekiem.

Sūnu un Strautu ģimenes

Reiz nozied viss, kam dzīves

krāšņums dots,

Tik paliek mūžs ar darbiem

vainagots.

/K.Sausnītis./

Skumjās esam kopā ar **ĒVALDA** ģimeni, viņu zaudējot.

Terapijas nodaļas kolektīvs

Sabirzis laiks

Sīkos sniegpārslu baros.

Apsniegu balts,

Ar roku pie mūžības skaros.

/A.Putniņš./

Visdziļākā līdzjūtība **ĒVALDA UPENIEKA** tuviniekiem, viņu mūžības ceļā pavadot.

Kuldīgas slimnīcas pansionāta darbinieki un iemītnieki

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, no daktera **ĒVALDA UPENIEKA** uz mūžu atvadoties.

Juris un Astrīda Štorhi

Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,

Un piemiņa kā saules zieds.

/J.Silazars./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, **ĒVALDU UPENIEKU** mūžībā pavadot.

Ēdoles pagasta pārvalde

Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,

Kad dziļi, dziļi daudzdiem sirdis sāp.

/O.Skuja./

Izsakām dziļu līdzjūtību Mārai Upeniecei, bērniem un pārējiem tuviniekiem, **ĒVALDU** pāragri pavadot mūžībā.

Pēršu ģimene

Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē

Mums neiznāks ar tevi parunāt.

/G.Selga./

Izsakām līdzjūtību **ĒVALDA UPENIEKA** ģimenei, viņam mūžībā aizejot.

Čiņu ģimene

Cilvēka dzīvei ir zvaigznes gājums –

Tā iemirdzas un nodziest,

Paliek klusums, neizteikti vārdi.

/I.Auziņš./

Visdziļākā līdzjūtība Mārai Upeniecei, bērniem un mazbērniem, no **ĒVALDA** atvadoties.

Velga

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Mārai un radniekiem, **ĒVALDU** zaudējot.

Draugi no Latvijas Lauku ģimenes ārstu asociācijas

Es jau neaizeju,

Es vienmēr būšu puteni, bērzos,

Zvaigznēs un bērnos savos.

/Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību zobārstei Mārai Upeniecei ar ģimeni, vīru, tēvu un vecotēvu **ĒVALDU UPENIEKU** mūžībā izvadot.

Klasesbiedri, studiju biedri

Lai tev dzimtās zemes vēji

Klusu miera dziesmu dzied.

/J.Silazars./

Izsakām līdzjūtību Pēterim Liņķim, brālim mūžībā aizejot.

Grants ielas 29. nama kaimiņi 31., 32., 33., 35., 39., 40., 41., 43., 44. dzīvoklī

Caur sniegotu rītu

Tu proļam aizgāji klusi,

Savas baltās un nebartās dienas

Mūža kamolā satinusi.

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Andrim Letaueram ar ģimeni, mammīti **DZIDRU LETAUERI** mūžības ceļā pavadot.

Ilga, Ausma

Dievs nav mirušo, bet dzīvo Dievs,

Jo Viņa priekšā visi ir dzīvi.

/Lk. 20:38/

Izsakām līdzjūtību Andrim Letaueram, mammīti mūžības ceļā izvadot.

Kuldīgas Sv. Annas baznīcas mācītājs un draudze

Prāts negrib ticēt,

Sirds nesaprot,

Kam pēkšņi apdzisusi

Tava diena.

/K.Apškrūma./

Izsakām līdzjūtību Gintai Bērtulsoni, brāli mūžībā pavadot.

Ēdoles pamatskolas kolektīvs

No tevis tik daudz bija, ko gūt,

Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd.

/K.Apškrūma./

Dziļa līdzjūtība Gunai Blankai, mammīti pēdējā gaitā pavadot.

Kristīne, Zigmārs, Ruta, Tatjana

Es aizsūtīšu miglas vālus

Uz citām rīta pļavām dusēt

Un visas takas platas vērsu,

Kad tu pa saules staru gaišu

Pie manis, sirds, reiz nāksi ciemat.

/I.Magone./

Izsakām līdzjūtību Jānim Rimeikam, māmiņu mūžības ceļā pavadot.

Zundovska, Zūni, Zavička, Upeniece, Rublānu ģimene

Es jau neaizeju,

Es vienmēr būšu puteni,

Bērzos un zvaigznēs.

/O.Vācietis./

Izsakām līdzjūtību Jānim Rimeikam, māmiņu zaudējot.

Raimis, Māris, Iveta, Guntars

Man palikuši tavi vārdi,

Man palikusi tava sirds.

Un liekas, ka ikvienā zvaigznē

Vēl tavas acis pretī mirdz.

/M.Jansone./

Izsakām līdzjūtību Irīnai Kušnerai, dzīvesbiedru zaudējot.

Invalīdu biedrība *Tu vari*

Aiziet saule vakarā,

Nomirst mana māmulīņa;

Saulīt' balta gan uzlēca,

Māmulīte neatnāca.

/T. dz./

Izsakām dziļu līdzjūtību Innai Zarubinai, mammīti zaudējot.

Daina, Vaira, Modris

Lai sapnis balts viņas dvēseli aijā
Un klusais miers ar saviem spārnēm
sedz...

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību **RAISAS ARHIPOVAS** tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

1994. gada 9. klases audzēkņi

Guli, mana māmulīņa,

Viegli smilšu kalniņā;

Tu miedzīņa negulēji,

Mani mazu auklējām.

/T. dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Innai Zarubinai, māmiņu **RAISU ARHIPOVU** smilšu kalniņā izvadot.

Kuldīgas rūpniecības preču tirgus kolektīvs

Es tagad aizeju, bet ne jau prom,

Es aizeju tepat –

Ar citām puķēm, citu sauli,

Ar citu zemi parunāt.

/M.Zviedre./

Izsakām līdzjūtību Vaclovam Svažam, brālim mūžībā aizejot.

Krotēs Kronvalda Ata pamatskolas kolektīvs

Paliks dzīvības vidū tavs darbīgais

gājums,

Jo tik auglīgu mūžu jau neizdzēs

riets,

Un caur kokiem un bērniem būs

turpinājums

Tai saulainai gaitai, ko beidzi tu iet.

/K.Apškrūma./

Izsakām līdzjūtību Ievai Zemeskalnai, tēvu mūžībā pavadot.

Centrālās statistikas pārvaldes kolēģi

Mūžībā devusies

HELGA BERĶE

(27.11.1931.– 27.11.2022.).

Atvadīšanās sestdien,

3. decembrī, 14.00

Aizputes ielas kapličā.

Sērojošie piederīgie

Saņem silti, Zemes māte,

Manu mīļu māmulīti,

Ieliec viegli savā klēpī

Sagurušu augumiņu.

/T. dz./

Dziļās sērās paziņojam,

ka 29. novembrī

mūžībā aizgājusi

izcila ilggadēja skolotāja

RAISA ARHIPOVA.

Atvadīšanās piektdien,

2. decembrī, 14.00 Kalna

kapu kapličā Aizputes ielā.

Tuvinieki

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!**

Tālrūnis 63324881.

VĀRDADIENAS

No 3. līdz 10. decembrim

3. Evija (3627), Jogita (141), Raita (220)
4. Baiba (6423), Barbara (107), Barba (26)
5. Sabīne (2455), Sarma (463), Klaudijš (7)
6. Nikolajs (8871), Niklāvs (429), Nīks (1584), Nikola (8871)
7. Antonija (470), Anta (394), Dzirksīte (54)
8. Gunārs (4027), Vladimirs (16 252), Gunis (17)
9. Tabīta (82), Sarmīte (4577)
10. Guna (1944), Judīte (620)

Populārākie: Nikola un Vladimirs.

Ticis labiem cilvēkiem

Niklāvs Dvarons, kuldīdznieks, strādā par kurjeru:

– Manu vārdu izvēlējās abi vecāki. Tas radās kompromisa dēļ, jo pēc nostāstiem mamma vēlējas Miku vai Niku un tētis Klāvu. Kopsaucējs neesot atrasts līdz pat brīdim, kad, šķirstot kalendāru, uzgājuši vārdu Niklāvs. Pēc 23 gadiem varu droši sacīt – ļoti interesants un patīkams vārds. Kad skaļi sauc *Niklāv!* un *Niklāviņ!*, ir patīkami dzirdēt. Niklāvs šķiet zināms un pierasts vārds, tomēr nav tik izplatīts, kā liekas. Savas dzīves laikā esmu saticis tikai kādus piecus vārdabārus un varu secināt, ka šis ir īpašs vārds, kas ticis labiem, draudzīgiem un dzīvespriecīgiem cilvēkiem. Vārds Niklāvs ir neliela odziņa, kas ļauj tam viegli aizķerties galvā un kļūt neaizmirstamam, tādēļ pārteikšanās nenotiek bieži. Vairāk traucē vārda sastāvs – Nīks un Klāvs. Ļoti bieži slinkuma vai aizmāršības pēc tieku saukts šajos vārdos. Pārsvārā esmu dzīvojis bez iesaukām, bet pēdējos gados draugi ir pārņēmuši iesauku no cita, mums visiem zināma Niklāva un sauc mani par Niciņu. Tas jau dod iespējas meklēt radošas atskaņas „Niciņ, uzēd piciņ!” un citas. Sākumskolas laikā bija centieni pakaitināt ar teicienu *Niklāvs – klinklāvs*, bet tas arī īsti neaizķērās. Esmu nopriedis, ka vārds Niklāvs ir unikāls un neatkārtojams – nav vajadzības meklēt iesaukas. Paldies maniem vecākiem par šādu dāvanu!

Amanda Gustovska, Niklāva Dvarona arhīva foto

PĒRK

DZĪVOKLI Kuldīgā. Tālr. 26402340.

Vietējais uzņēmums pērk **LIELAS MEŽA PLATĪBAS**: izcirtumus, jaunaudzes un briestaudzes. Augstākās cenas! Tālr. 25731315.

MEŽUS, cirmsas, malku. Tālr. 26544462.

Pērk vai nomā **ZEMI** (arī aizaugušu, viensētas u.c.). Tālr. 28963556.

ZEMI, MEŽU. Tālr. 28963556.

Izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), **CIRSMAS**, lauksaimniecības zemi. Tālr. 28282021.

SIA AIBI iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Zis **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

AUTOMAŠINAS. Tālr. 28679476.

Veco **PAPĪRNAUDU**, fotogrāfijas, figūriņas, nozīmītes. Tālr. 26499892.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Kafijas/tējas **SERVĪZES** un figūriņas ar zīmogu apakšā: Kuzņecova fabrika, *Jessen*, RPF, PFF, Rīgas keramikas fabrika. Var būt nepilnā komplektācijā. Tālr. 26207295.

Zelta un sudraba **MONĒTAS** (cariskās Krievijas un latu monētas). Tālr. 28379391.

DAŽĀDI

Atvērts jauns veikals *Lopbarības sēta* Kuldīgā, Adatu ielā 5. Var iegādāties **LOPBARĪBU** un saimniecībai nepieciešamās preces. Esat laipni gaidīti! Tālr. 25619921.

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

Uzņēmums veic **SAULES PANĒĻU** montāžu, pieslēgšanu sadales tīklam. www.enerģijanosaules.lv. Tālr. 26521145.

Tirgojam un montējam **RIEPAS** pēc pieraksta, strādājam arī sestdienās. Tālr. 26669624, www.merano.lv.

SILTINĀM mājas ar ekovati, granulām un termpotām. Tālr. 26748235.

TELPU REMONTS, būvgružu aizvākšana, jumtu remonts un maiņa, materiālu piegāde. Tālr. 28749982.

Dzīvokļu un māju **REMONTS, SILTINĀŠANA**, reģipša montāža, flīzēšana, santehnika, elektrība, materiālu piegāde. Tālr. 25613166.

Labo **VEĻASAUTOMĀTUS**. Tālr. 26402340.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

PĒRKAM

Augošu koku cirmsas un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

REDZES TELPA

DECEMBRIS –

SVĒTKU UN MŪSU JUBILEJAS MĒNESIS!

- Pasūtīt jaunas brilles, redzes tests **BEZ MAKSAS**.
- Pasūtīt jaunas brilles, iespēja piedalīties svētku momentloterijā (izlozē pats savu atlaidi).

Telefona nr. pierakstam uz redzes testu un uzziņām: 63322781.
Adrese: Piltenes iela 10, Kuldīga.

Priecīgus svētkus vēlot, *Redzes telpas* kolektīvs

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrunis 63324881.

LAIKA ZIŅAS

Kāds būs decembris?

Kopš nedēļas vidus, ieplūstot aukstākam un sausākam gaisam, termometra stabiņš sācis slīdēt uz leju. Brīvdienās aukstums pierims, pat valsts austrumu daļā vairs nebūs –10, bet Kurzemē svētdien būs tikai mazliet zem nulles.

Sācies pirmais kalendārais ziemas mēnesis (meteoroloģiskā ziema iestājas jau pirms dažām nedēļām, bet astronomiskā sāksies 21. decembrī.) Latvijas meteorologi ar konsekventām prognozēm pat visam decembrim nesteidzas, bet Eiropas Savienības klimata pārmaiņu dienests *Copernicus* nācis klajā ar paziņojumu, ka ziemas mēnešos gaisa temperatūra Eiropā, visticamāk, būs krietni virs normas. Apvienotajā Karalistē un daļā Eiropas no decembra līdz februārim laiks varot būt pat anomāli silts. Savukārt pēc sistēmas *Global Forecast System* datiem decembrī vidējā temperatūra turēsies ap normu, pieļaujot, ka dažbrīd siltums tomēr līdzšinējos rekordus pārsniegs un nokrišņi samazināsies. Sagaidāms, ka laika apstākļus bieži noteiks anticiklons, tādēļ gaiss būs aukstāks nekā parasti, snigs mazāk, bet tāds laiks nebūs ilgi.

Iespējams ļoti augsts atmosfēras spiediens. Ilgstoši bargu salu var izraisīt spēcīgs anticiklons, bet decembrī Ziemeļeiropā tas notiek reti. Pēc pašreizējām prognozēm aukstums būs mazāks nekā citos gados ar līdzīgu situāciju. Latvija nav izņēmums, lai gan šķiet, ka atnākusi barga ziema. Bet, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, aukstums ir mazāks. Pērn decembra sākumā bija ievērojami dzestrāk, no 7. līdz 9. decembrim daudzviet zem –20 grādiem, arī sniega sega bija biežāka. Tāda temperatūra prognozēta mēneša vidū Vidzemē un Latgalē, rietumos saglabāsies līdz –10 (Kurzemes vidienē var būt dzestrāk).

Sinoptiķiem nemitīgi tiek jautāts, vai Ziemassvētki būs balti. Nevienmērīgs sniegs ir gandrīz visā Latvijā (nav vienīgi Dienvidkurzemes malā, bet galējos austrumos ir pat 20 cm). Lai gan ilgtermiņa prognozes norāda uz

temperatūru virs normas un decembrī gaidāms atkusnis, LTV laika ziņu komentētājs Toms Bricis teic, ka rudens noteikti neatgriezīsies. Sniega daudzuma ziņā ziemeļu puslodē pēdējā pusgadsimtā, kopš ir satelīta novērojumi, sasniegti rekordi. Karte rāda, ka decembra sākumā vidējā ar sniegu klātā platība ir līdz 40 milj. m², bet pašlaik tā ir virs šī rādītāja.

Viduskurzemē vēl šodien būs līdz –7 grādiem, naktī sals saglabāsies, bet sestdien kļūs siltāk un būs līdz –2 grādiem. Līdzīgi arī svētdien, bet nākamās nedēļas sākumā būs ap nulli. Piesals otrdienas vakarā, tomēr ne vairāk par –3 grādiem. Brīvdienās aukstumu pastiprinās mērens austrenis, debesis būs mākoņainas, brīžiem skaidrosies, ievērojams sniegs nav gaidāms.

Daina Täfelberga

...ās arī internetā:
[www.kurzemnieks.lv!](http://www.kurzemnieks.lv)